

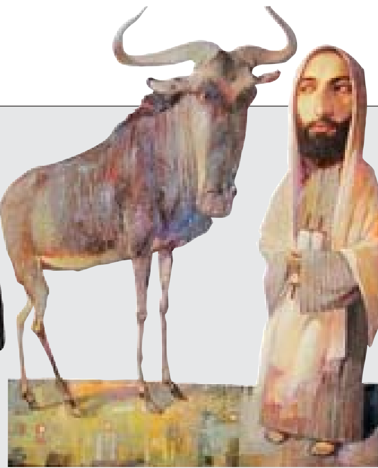
ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Вернісаж

Преподобний трактор та інші

СТОР. 9

Скандал

Сміттєзавод у... лісі?

СТОР. 11

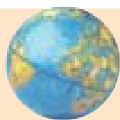

Військова освіта

У нас більше теорії, у них — практики

СТОР. 14

№ 67 (5067) СЕРЕДА, 13 КВІТНЯ 2011 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Енергетика, авіація, інтеграція...

Учора в Україну з робочим візитом прибув Прем'єр-міністр Росії Володимир Путін. Разом із керівництвом нашої країни російський гість відкрив космічну виставку в Києві. Також відбулися переговори Президента України Віктора Януковича та глави уряду України Миколи Азарова з Володимиром Путіним. Зокрема, темами розмови двох прем'єрів стали енергетика, торгово-економічні зв'язки, інтеграційні устремління нашої країни, транспорт, реалізація спільних програм у галузі авіаційної промисловості. СТОР. 7

МВФ позичить нам ще 1,5 мільярда?

У червні Україна розраховує на отримання траншу Міжнародного валютного фонду у розмірі 1,5 мільярда доларів. Про це на брифінгу у вівторок заявив директор департаменту управління державним боргом та міжнародного співробітництва Міністерства фінансів України Сергій Макацарія. За його словами, місія МВФ працюватиме в Україні з 10 по 20 травня й у разі виділення траншу всі кошти уряд спрямує до резервів Нацбанку.

Раніше віце-прем'єр—міністр соціальної політики Сергій Тігіпко заявляв, що Україна зможе отримати наступний транш кредиту МВФ лише за умови впровадження пенсійної реформи. СТОР. 4

Зламати часом важче, ніж побудувати

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Роботи на скандальному будівництві над станцією метро «Театральна», що у столиці, тривають. За словами тамтешніх мешканців, на повну силу йде демонтаж. Щоправда, не зведеної метало-бетонної конструкції, а баштового крана. Без якого, мовляв, знести саму недобудову буде просто неможливо...

— Узагалі у нас є думка, що його демонтують, бо він заважає далі будувати, адже практично опинявся всередині будинку... Та найголовніше, що нині цей кран знімають дуже небезпечно для перехожих, — каже Наталія Мусієнко (ініціатива «Кияни проти руйнації Києва»). Самі ж будівельники на запитання, що сьогодні відбувається на майданчику, відповідають: демонтаж. Та в це городяни не вірять. Пані Наталія разом із однодумцями провели майже 1300 мітингів та протестів, неодноразово зверталися до керівництва країни, сусідніх держав і навіть до міжнародних організацій з вимогою зупинити це будівництво... Переживання громадськості ми вже не раз оприлюднювали на сторінках нашого видання. Без емоцій, через призму нормативно-правових актів і законів цю ситуацію вивчили наші юристи.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 10-Й СТОР.

Інші фото з цієї події шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

Сьогодні в Мінську — день жалоби

Учора глава МВС Білорусі Анатолій Кулешов повідомив: припускають, що бомба, яку в понеділок увечері приведено в дію в мінській підземці, була радіокерована. А виготовлений із пороху вибуховий пристрій — кустарним. Саме порох дає характерні опіки шкіри та дихальних шляхів: бомба абсолютно відрізнялася від тих пристроїв, які бойовики останнім часом застосовували на території Росії. У слідства є два підозрювані. Складено їхні фотороботи.

Нагадаємо, вибух на станції метро «Жовтнева», поруч з якою розташована резиденція Олександра Лукашенка, прогримів у вечірню годину пік. Заховано «смерть» було у великій сумці спортивного типу, яку залишили біля лавки на пероні. За останніми даними КДБ, кількість загиблих досягла 12 осіб, упізнано з них поки що вісім. Однак список загиблих постійно уточнюється. Постраждали більш як дві сотні людей. СТОР. 5

Щирі співчуття

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин направив телеграми співчуття Голові Ради Республіки Національних Зборів Республіки Білорусь Анатолію Рубінову та Голові Палати Представників Національних Зборів Республіки Білорусь Володимиру Андрейченку.

У телеграмах зазначається, що в Україні з глибоким сумом сприйняли трагічну звістку про вибух у Мінському метрополітені, що призвело до людських жертв.

Голова Верховної Ради України підкреслює, що разом із білоруським народом український народ щиро поділяє тяжкий біль втрати і скорботу за загиблими.

В. Литвин від імені Верховної Ради України і від себе особисто просить передати слова співчуття рідним і близьким загиблих, а також побажання швидшого одужання всім постраждалим від вибуху.

ПОДІЇ

Знову оголошено загрозу цунамі. А «Фукусіма-1» наздогнала Чорнобиль

На північному сході Японії, в районі острова Хонсю, стався новий сильний землетрус, **передає місцеве телебачення.** Оголошено попередження про цунамі. За даними геологічної служби Японії, магнітуда землетрусу становила 7,1. Тим часом на аварійній АЕС «Фукусіма-1» оголошено евакуацію персоналу. А рівень небезпеки станції піднято до максимуму — рівня сім за Міжнародною шкалою ядерних подій. Досі він був присвоєний лише катастрофі на Чорнобильській АЕС. СТОР. 5

Негода зриває весняні графіки

Рясні дощі на Запоріжжі заважають вчасно посіяти ранні зернові. Розмоклі-перемоклі чорноземи вже, здається, і танки зупинити можуть, а опади не припиняються. Хоча оптимальні строки сівби ранніх зернових минули. Дещо втішає те, що добре перезимували пшениці (втрати — 0,4%) і їх не доведеться пересівати яровими. З другого боку, хоч в області і відносно невеликі площі озимого ріпаку, але з них 15% не перезимували. Негода не дає змоги внести мінеральні добрива. Хоча на 85% площ озимі вже таки підживлено. Щодо тих гектарів, які залишилися без добрив, то прогнози синоптиків поки що невтішні — мінімум тиждень істотних змін погоди не очікується, **повідомляє наш власкор Леонід СОСНИЦЬКИЙ.**

КОРОТКО

■ На півночі Італії унаслідок ДТП загинули троє українців **(УНІАН)**.

■ Антимонопольний комітет попереджає про неприпустимість необґрунтованого підвищення цін напередодні Великодня **(УНІАН)**.

■ До реанімаційного відділення Овруцької центральної районної лікарні потрапили двоє братів, трьох і шести років, із одного з сіл. Діти, яких мати залишила без догляду, шукали щось пити, а знайшли горілку. На щастя, загроза їхньому життю, як запевняють лікарі, вже минула, **передає наш житомир-ський власкор Олексій КАВУН.**

■ У селі Орлик Кобеляцького району відкрили дві меморіальні дошки, присвячені Пилипу Орлику. Одну з них установили на приміщенні місцевої школи, інша доповнила пам'ятний знак на честь автора першої в Європі конституції — «Конституції прав і свобод Запорозького війська», **інформує наш полтавський власкор Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.**

Японія попросила Україну передати партію дозиметрів і масок *(прес-служба МЗС)*

У НОМЕР

Щоб голосування відбувалося максимально прозоро

На сьогоднішній момент перед парламентом стоїть завдання забезпечити прийняття закону стосовно виборів до Верховної Ради. Про це заявив народний депутат, член парламентської фракції Партії регіонів, віце-президент Парламентської асамблеї Ради Європи Іван Попеску, коментуючи заяви співдоповідача Моніторингового комітету РЄ по Україні Марієтти де Пурбе-Лундін. Це, за його словами, потрібно для того, щоб голосування відбувалося максимально прозоро, щоб виключити вплив влади на виборчий процес і щоб українське виборче законодавство стало одним із найбільш демократичних у Європі.

☞ ДОСЛІВНО

Марієтта де Пурбе-Лундін: «Не схоже, що влада дуже серйозно ставиться до проведення діалогу з усіма політичними силами стосовно проекту нового виборчого кодексу. А замість цього, схоже, що вона бажає обговорювати деталі кодексу, який вони написали приватно».

Вона висловила розчарування тим, що влада бажала обговорювати новий виборчий кодекс лише в тій частині, яка стосується парламентських виборів, а не єдиний кодекс, котрий можна застосувати до всіх виборів, як це наполегливо рекомендує Венеціанська комісія.

Торкаючись конституційної реформи, співдоповідач підкреслила, що повернення до Конституції 1996 року не усунуло перешкоди для виконання України зобов'язань перед Радою Європи, які зазначені в нещодавній резолюції асамблеї.

Водночас Пурбе-Лундін привітала створення Конституційної асамблеї, яка має курирувати процес конституційної реформи.

На думку Івана Попеску, **як повідомляє прес-служба Партії регіонів,** оцінки, висловлені доповідачем Моніторингового комітету РЄ, зроблені на основі неповних даних і без участі другого співдоповідача. Він запевнив, що наша країна в повному обсязі виконає рекомендації Ради Європи, які стосуються виборчого законодавства.

«Робота над кодексом ведеться. Однак він розділений на два етапи. У ході першого етапу буде відпрацьована його частина, яка стосується виборів до Верховної Ради України. Закон, котрий враховуватиме рекомендації Ради Європи, має бути прийнятий не менше ніж за рік до проведення виборів, щоб надалі не було жодних дорікань і претензій», — заявив політик.

☞ ТОЧКА ЗОРУ

Іван Попеску: «До осені український парламент ухвалить низку законопроектів, які підтвердять дотримання України зобов'язань перед Радою Європи».

САМОВРЯДУВАННЯ

Скоротили кожного п'ятого

Закарпатська обласна рада скоротила апарат із 40 до 33 осіб та оптимізувала штатний розпис. Нову структуру і кількість виконавчого апарату затвердила сесія.

Як повідомив «Голосу України» керуючий справами виконавчого апарату облради Михайло Попович, скорочення відбувається на виконання доручення Президента з проведення адміністративної реформи та економії бюджетних коштів. Заощаджені кошти спрямують на виконання соціальних проектів на Закарпатті, а тим, кого буде скорочено, нададуть допомогу із працевлаштування.

Отже, кількість апарату Закарпатської облради стає однією з найнижчих серед обласних рад України.

Василь НИТКА.

Ужгород.

Немає жодних правових підстав для закриття сучасного ринку в Золотоноші

Перебуваючи в Черкаській області, заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко** (на знімку) **і народний депутат Ігор Єресько на прохання Золотоніської міськрайонної спілки підприємців провели зустріч з підприємцями промислово-продовольчого ринку міста Золотоноша.

Працівники ринку поінформували М. Томенка та І. Єреська про те, що цей ринок, який існує в центрі Золотоноші (вул. Обухова, 3) вже більше ста років, кілька років тому за рахунок працівників ринку (на це ними було інвестовано десять мільйонів гривень) був перетворений на сучасний критий промислово-продовольчий ринок. Натомість, останнім часом міська влада робить все можливе для того, щоб ліквідувати цей ринок та перенести його на інше місце. Як інформують підприємці, міський голова Золотоноші, котрий лобіює інтереси місцевої горілчаної компанії, та, ймовірно, родичі керівників обласної адміністрації замість ринку запланували будівництво приватного гіпермаркету горілчаних виробів та розважальних споруд.

Враховуючи непросту ситуацію, яка склалася, а також той факт, що на ринку працюють близько тисячі підприємців, 12 березня були проведені громадські слухання про недоцільність перенесення ринку, на яких більшість громадян міста висловилася проти ліквідації та перенесення ринку. Мало того, як інформують підприємці, для того, щоб усіляко спровокувати закриття ринку, застосовуються різноманітні методи, зокрема, вже була спроба підпалу.

Заступник голови парламенту поінформував підприємців, що дії місцевої влади є незаконними, оскільки немає жодних правових підстав для закриття упорядкованого ринку, де працює близько тисячі людей. Мало того, він наголосив, що влада не має не тільки правових, а й моральних підстав позбавляти роботи тисячі людей в той час, коли на Черкащині загалом та в Золотоніському районі, зокрема, не створюються нові робочі місця, а навпаки — ліквідовуються.

Микола Томенко наголосив, що він та його колега народний депутат Ігор Єресько відслідковуватимуть ситуацію, яка склалася із спробою закриття ринку, і зроблять усе, щоб не допустити незаконної ліквідації ринку та позбавлення робочих місць великої кількості жителів міста.

Окрім того, про ситуацію, що склалася із закриттям ринку, та відповідні дії місцевої влади Микола Томенко через звернення поінформував Президента України та Генерального прокурора.

Прес-служба М. ТОМЕНКА.

Оптимальний прохідний бар'єр — чотири відсотки

А від блоків потрібно відмовитися, вважають експерти

У своєму посланні до Верховної Ради Президент Віктор Янукович запропонував підвищити прохідний бар'єр для політичних партій до чотирьох, а для блоків — до п'яти відсотків. На вчорашній прес-конференції свою точку зору із цього приводу висловили експерти.

Прохідний бар'єр. Голова правління Комітету виборців України Олександр Черненко вважає, що оптимальний прохідний бар'єр для політичних сил на парламентських виборах — три-чотири відсотки. «Вище — це вже дискримінаційна форма, бо, якщо політична сила користується підтримкою населення, то вона повинна бути представлена у владі», — сказав він. На його думку, рішення про підвищення прохідного бар'єра більше за чотири відсотки може бути тільки політичним.

А директор політико-правових програм Центру Разумкова Юрій Якименко відзначив, що прохідний бар'єр в 3—5% — звичайне явище в європейській практиці. Водночас він додав, що підвищення прохідного бар'єра стимулює політичні сили й сприяє створенню сильних партій.

Чи потрібні блоки? Ю. Якименко вважає, що Україні від блоків необхідно відмовлятися або запроваджувати диференціацію між партіями та блоками. За його словами, в українських умовах блок являє собою лідера певної політичної сили з власним рейтингом плюс три—чотири партійні структури, які очолюють більш-менш відомі політики. Політолог упевнений, що такі блоки спотворюють партійну систему країни.

А О. Черненко закликав не рубати всі блоки автоматично. «Це не зовсім демократично, тому що в багатьох країнах блоки є», — сказав він. За його словами, необхідно сформувати такі законодавчі умови, за яких «штучні блоки» було б невигідно створювати. Зокрема, підвищити для них прохідний бар'єр, заборонити використання імені лідера в назві й закріпити норму про те, що блок існує як суб'єкт відповідальності аж до наступних виборів.

Сергій МЕЛЬНИК.

ФОТОФАКТ

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Голова Комітету з питань державного будівництва та місцевого самоврядування Олександр Омельченко під час підготовки до засідання комітету, де буде, зокрема, розглянуто проект закону «Про державну службу».

Сонячний півострів, як і вся країна, має жити в безпеці

Автономна Республіка Крим є особливим регіоном як у географічному, так і в історичному та конфесійному аспектах. Своїх особливостей йому надають кримські татари. Крім того, на території автономії розташовується російський Чорноморський флот, який вважають чинником дестабілізації в країні. Тому питання безпеки є дуже важливим. А попри значний природний, економічний, науковий потенціал, АР Крим належить до регіонів з порівняно невисоким рівнем розвитку.

Саме безпеку і розвиток півострова нещодавно обговорювали в Києві під час фахової дискусії. Серед учасників — народні депутати, експерти, науковці, представники уряду автономії.

«Ці питання перебувають в епіцентрі внутрішньої і зовнішньої політики нашої держави», — підкреслив народний обранець від «НУ—НС» Микола Мартиненко. Він розповів, що сьогодні в регіоні тривають надзвичайно складні й суперечливі процеси, обумовлені історичною спадщиною та сучасними реаліями. А зіткнення інтересів глобальних і регіональних гравців, взаємна недовіра та заморожені конфлікти стримують розвиток і можуть створити загрозу світового масштабу.

☞ ДАНІ ЦЕНТРУ РАЗУМКОВА

Експерти переважно негативно оцінюють нинішню ситуацію у сфері безпеки Чорноморського регіону. Причому 90% із них переконані, що ситуація за три—п'ять років істотно не зміниться або погіршиться. А 83% — такої само думки щодо ситуації в Криму. Вони вважають, що найближчим часом не вдасться досягти прогресу у врегулюванні заморожених конфліктів у регіоні.

«Такі оцінки викликають тривогу, але водночас великий інтеграційний потенціал регіону дає підстави для оптимізму», — зазначив Микола Мартиненко. Він зауважив, що нині вкрай важливо знайти адекватні відповіді на виклики та загрози, узгодити національні інтереси та ефективно використовувати наявні ресурси.

Крім того, за його словами, для Криму актуальною є проблема диспропорцій між різними регіонами. Приміром, середньомісячна зарплата в автономії торік становила 89% від середнього рівня по країні. А за обсягом прямих іноземних інвестицій Крим входить до першої десятки регіонів країни, однак більшу частину надходжень використовує в кращому разі на придбання нерухомості або перепродаж.

Парламентарій розповів, що протягом 20 років було дуже багато урядових і неурядових програм стосовно розвитку соціально-економічної ситуації в Криму. Але тільки вісім відсотків громадян вважають, що відбулися позитивні зрушення.

«Якщо змінимо динаміку розвитку регіону, то зможемо вирішити багато проблем у країні, включаючи ї безпеку», — вважає «нунсівець» Анатолій Матвієнко. Він підкреслив, що кримська земля повинна перестати бути предметом найбільшої корупції. Найслабшою ланкою в регіоні, за його словами, є науково-дослідницька робота, освіття і культурно-гуманітарна програми.

А голова Народного руху, народний депутат Борис Тарасюк переконаний у необхідності інтеграції Криму не лише в загальноукраїнські, а й у чорноморські проекти. Крім того, парламентарій наголосив, що Чорноморський флот Росії був, є і буде чинником дестабілізації в нашій країні. А укладення Президентом додаткової угоди про продовження базування ЧФ РФ на території України до 2042 року він назвав актом державної зради. Борис Тарасюк вважає, що в майбутньому відповідні дії одержать об'єктивну оцінку з боку української влади, зокрема, буде відновлено граничний термін перебування флоту до 2017 року.

☞ ТОЧКА ЗОРУ

Борис Тарасюк: «Для того, щоб зняти проблему безпеки на півострові, необхідно визначити крайній термін виведення російського Чорноморського флоту з території України, а після цього надати всю звільнену військову інфраструктуру на потреби економічного розвитку».

Парламентарій підкреслив, що ключовим чинником, від якого залежить стабільність в автономії, є кримські татари. «Українська влада має приділяти їм достатньої уваги. Нехтування їхніми правами дуже небезпечне з точки зору стабільності в самому регіоні та в цілому в Україні», — зауважив він.

Міністр економічного розвитку і торгівлі АР Крим Катерина Юрченко зазначила, що регіон не може бути економічно самостійним. Тому нині створюються умови для залучення інвестицій. Крім того вона вважає, що проблема корупції в автономії вирішиться лише тоді, коли влада інформуватиме суспільство про свою роботу. «Цього року запрацював телефон довіри. За місяць отримали близько ста дзвінків, але тільки чотири стосувалися корупції. Це свідчить про те, що населення ще не повністю довіряє владі», — сказала Катерина Юрченко.

Нагадаємо, Верховна Рада України затвердила стратегію соціального та економічного розвитку на період 2011—2020 роки, головною метою якої є розвиток автономії та підвищення рівня та якості життя кримчан.

Сергій МЕЛЬНИК.

Проти Тимошенко — ще одна кримінальна справа

Генпрокуратура порушила ще одну кримінальну справу щодо Юлії Тимошенко. Про це заявив перший заступник Генпрокурора Ренат Кузьмін.

«Встановлено, що вона, перевищуючи свої службові повноваження під час укладання газових контрактів у 2009 році, спричинила збитки державі на суму понад 1,5 млрд. грн.», — йдеться на офіційному сайті головного наглядового органу країни.

За словами заступника Генпрокурора, звинувачення Тимошенко у цій справі на даний момент не висунені.

Він нагадав, що слідство в інших справах щодо Тимошенко завершено, і, після ознайомлення сторін з матеріалами справ (нині Ю. Тимошенко разом з адвокатом знайомиться з матеріалами кримінальної справи), вони будуть передані до суду.

У свою чергу, лідер партії "Батьківщина" переконана, що нову кримінальну справу також сфальшовано, як і всі попередні.

«Все це є пустим піаром, все це робиться не у прокуратурі, а в кабінеті Януковича, все це — під чергові політичні події», — додала вона.

Зарплата в автономії торік становила 89% від середнього рівня по країні

Відновити компенсаційні виплати та кредит довіри

ДО ПАРЛАМЕНТСЬКИХ СЛУХАНЬ

Сьогодні у Верховній Раді відбудуться парламентські слухання на тему: «Про державну політику щодо вирішення проблеми повернення та компенсації втрачених (знецінених) заощаджень громадян».

З ініціативою відновити цього року повернення заощаджень вкладникам колишнього СРСР Кабінет Міністрів виступив ще в травні минулого року. Затвердили й відповідний законопроект, який вносив зміни до Закону 1996 року «Про державні гарантії відновлення заощаджень громадян України». Експерти до цього поставилися скептично, колишні вкладники Ощадбанку СРСР — іронічно. Компенсаційної «тисячі», обіцяної попереднім урядом, вистачило лише половині бажаючих їх одержати, а тепер їх поінформували, що «Юльчині реєстри вже не дійсні».

Гаряча програма — холодний підхід

Поза тим політики всіх таборів, розуміючи пекучу зацікавленість громадян у відновленні справедливості, розглядали таку програму як безпрограшну електоральну карту. Якщо не вирішити проблему, то хоча б приєднатися до процесу — означало запропонувати суспільству гарячу пропозицію і виграти в очах виборців. У період з 1998-го по 2001 рік на адресу Уповноваженого з прав людини звернулося 11,5 тисячі громадян з приводу порушення їхніх прав власності на заощадження. Хто б сумнівався, що ця тема спливатиме щоразу під час перманентних виборів і що гарантованим ресурсом для повернення втрачених вкладів буде держбюджет!

Симптоматично, теперішні парламентські слухання перегукуються зі слуханнями 2003 року з порядком денним: «Про державну політику в галузі повернення та компенсації втрачених заощаджень». Згадалося про це ще й тому, що формально, прислухаючись до рекомендацій законодавців, уряд Віктора Януковича в держбюджеті на 2004-й рік запланував півмільярда гривень на компенсаційні виплати. Економіка перебувала на підйомі, й воно було того варте. Але за всього того, якщо уявити, що такі темпи щорічних компенсацій стали б нормою, то державі судилося б виконувати свої боргові зобов'язання сотні років. Від 1997 по 2007 рік на погашення боргу спрямували лишень 4,1 мільярда гривень. Не дивно, що на вищезгаданих парламентських слуханнях депутат від фракції Партії регіонів Ярослав Сухий пропонував взагалі скасувати Закон «Про державні гарантії відновлення заощаджень громадян України» в частині суми компенсацій, перевівши їх у статус внутрішнього боргу. Але банкіри зазначали, що оформити ці зобов'язання внутрішнім боргом технічно неможливо.

Потребу шукати джерела нетрадиційного фінансування цієї програми обумовлювала й не менш вагома причина — високий інфляційний рівень, який спостерігався усі ці роки. Відповідно до законодавства, внески вкладників в Ощадбанк колишнього СРСР підлягали індексації, а це ще більше ускладнювало реалізацію програми й відтіняло популізм красномовних політиків. Згадайте хоча б обіцянки Юлії Тимошенко розрахуватися за цими вкладами впродовж двох років. При тому, що 2008 року суму таких вкладів у 128 мільярдів гривень слід було збільшити в 3,5 разу — на індекс зростання споживчих цін. Утім, ще питання — чи коректно її звинувачувати в популізмі, якщо креатив її уряду обмежували жорсткі рамки боротьби за власність і владу з боку Президента Віктора Ющенка?

☞ З ІСТОРІЇ ДОВІРИ

Закон «Про державні гарантії відновлення заощаджень громадянам України» зобов'язував державу відновити реальну вартість заощаджень та гарантувати їх компенсацію, при тому, що:

а) питання власності не було врегульовано з Російською Федерацією;

б) станом на 1 жовтня 1996 року заборгованість держави перед вкладниками колишнього Ощадбанку СРСР становила 131,96 мільярда гривень;

в) країна не мала сталого економічного розвитку, а держбюджет — коштів для послідовної реалізації цієї програми.

З огляду на те, що борг держави за втраченими заощадженнями перевищував розмір держбюджету майже втричі, експерти апріорі ставили під сумнів її реалізацію.

☞ З ІСТОРІЇ ДОВІРИ

Навесні 2008 року, коли спалахнула глобальна економічна криза, уповільнилося зростання грошової маси, Президент Віктор Ющенко палко вимагав від уряду відновлення роботи зі складання реєстру вкладників в Ощадбанку колишнього СРСР, мотивуючи це зростанням соціальної напруги. Це відбувалося на тлі заблокованої приватизації великих підприємств, від якої уряд сподівався одержати 12 мільярдів гривень на виплату компенсацій знецінених заощаджень і за гострого дефіциту коштів у казначействі та в Ощадбанку, який будь-якого дня міг зупинити компенсаційні розрахунки.

Замкнене коло — простір для креативу

Креативних рішень стосовно того, як реалізувати державні гарантії з відновлення заощаджень вкладників Ощадбанку, як і цінних паперів колишнього СРСР, ніколи не бракувало. Погашати боргові зобов'язання за рахунок приватизаційної виручки — чому ні, але приватизацію великих підприємств блокували політичні конкуренти всіх урядів, які перебували при владі — всяка політична сила воліла залишити за собою право ділити власність. Погашати борги перед вкладниками шляхом зарахування платні за комунальні послуги — красиве рішення, але його не реалізували через неготовність комунальної сфери до таких взаємозаліків і знову ж таки через політичну конкуренцію. У травні минулого року міністр фінансів Федір Ярошенко поінформував про нову—стару ініціативу реалізувати державні гарантії. За його словами, вона підвищить ефективність використання бюджетних коштів, бо йтиметься про безготівкову форму погашення державного боргу. Але вкладникам потрібні не папірці, а гроші. А їх, обіцяв тоді міністр, виплачуватимуть через установи Ощадбанку в однакових розмірах із загального фонду держбюджету, незалежно від обсягу заощаджень.

Серед експертів таку звістку тоді зустріли незворушно. Депутат від Партії регіонів Юрій Полунеєв висловив думку, що поновити виплати можна буде в кращому разі з другої половини року, оскільки вітчизняна економіка навряд чи відновиться швидше. І вочевидь через те, що є й більш нагальні проблеми, як-то погасити наявну заборгованість із заробітних плат і стовідсоткову гарантувати виплату пенсій. Поза тим, зрозуміло, що відновити реалізацію цієї програми означатиме відновлення політичного авторитету влади в очах громадян.

Сергій ВЛАД.

Стоїть завдання реформування адвокатури і прийняття нового Кримінально-процесуального кодексу

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Відбулася зустріч доповідача Моніторингового комітету Парламентської асамблеї Ради Європи з питань дотримання Україною міжнародних зобов'язань перед цією організацією Марієтти де Пурбе-Лундін і секретаря Моніторингового комітету Баса Кляйна з головою Комітету Верховної Ради з питань правосуддя Сергієм Ківаловим. У зустрічі також брали участь інші члени цього комітету із різних парламентських фракцій.

Прес-служба Комітету Верховної Ради з питань правосуддя повідомляє, що під час розмови порушувалися актуальні питання судової реформи в Україні щодо виконання Резолюції Ради Європи «Функціонування демократичних інститутів в Україні», прийнятої у жовтні 2010 року.

С. Ківалов нагадав про те, що в січні 2011 року Президент України своїм указом затвердив План заходів щодо виконання зобов'язань України, які випливають із членства України в Раді Європи, яким, зокрема, передбачається: розробити з урахуванням висновків Венеціанської комісії законопроект про внесення змін до Закону «Про судоустрій і статус суддів»; забезпечити супровід у парламенті проекту закону про судовий збір; забезпечити супровід у парламенті проекту закону про адвокатуру.

Крім того, С. Ківалов поінформував делегацію про роботу очолюваного ним комітету та в цілому про хід судової реформи. Глава комітету наголосив, що частину рекомендацій європейських експертів уже реалізовано внесенням змін до закону про судоустрій і статус суддів, що дозволило згладити протиріччя, які залишалися, деяких положень із європейськими стандартами.

«Гадаю, в найближчі місяці також завершиться робота над проектом Кримінально-процесуального кодексу, і він буде зареєстрований у Верховній Раді ще до літніх парламентських канікул», — розповів Сергій Ківалов.

Важливим пунктом обговорення стало завдання конституційної реформи. Сторони вказали на необхідність внесення змін до Конституції України для подальшого вдосконалювання судової системи, які встановлювали б основи системи правосуддя відповідно до рекомендацій Венеціанської комісії і європейських стандартів.

У свою чергу, Марієтта де Пурбе-Лундін подякувала за зустріч, що, без сумніву, допоможе в складанні звіту Моніторингового комітету, і запропонувала органам влади України запитати експертизу Ради Європи щодо нового Кримінально-процесуального кодексу.

☞ РЕАЛІЗАЦІЯ РЕКОМЕНДАЦІЙ

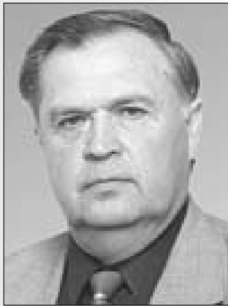
За словами С. Ківалова, по-перше, змінено порядок підготовки кандидатів, які надалі хочуть бути суддями з урахуванням рекомендацій Венеціанської комісії і відповідно до рекомендацій Ради Європи, викладених у резолюції. Всі повноваження щодо організації спеціальної підготовки суддів передано Національній школі суддів — органу, який створюється і функціонує при вищій кваліфікаційній комісії суддів України, де більшість становлять судді.

По-друге, сьогодні в парламенті готується до другого читання законопроект, спрямований на розширення повноважень Верховного Суду України, з урахуванням зауважень Венеціанської комісії, який у найближчі пленарні тижні буде внесений у сесійний зал.

По-третє, нині розробляється законопроект про внесення змін до Закону України «Про судоустрій і статус суддів», у якому буде враховано понад 80% зауважень Венеціанської комісії, у тому числі й тих, які були відображені в тексті резолюції Ради Європи (щодо запобігання зловживанню правом на апеляцію та інші).

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Боржників за «комуналку» хочуть захистити мораторієм на примусове виселення

Мораторій на примусове виселення із житла пропонує прийняти народний депутат України, представник фракції КПУ* Микола КРАВЧЕНКО *(на знімку). Відповідний законопроект він розробив разом із колегою по фракції, народним депутатом Євгеном Волинцем. Мораторій стосуватиметься тих осіб, які не отримали вчасно заробітну плату і мають борги за комунальні послуги. «Ми ставимо питання так: жекам чи власникам будинків не заборонено звертатися до суду з позовами про відшкодування боргів. Але виконання судових рішень, якими передбачатиметься примусове виселення із житла, буде зупинене: або до погашення заборгованості із зарплати цій конкретній людині, або до 2015 року, якщо перспективи виплати зарплати невизначені», — розповів «Голосу України» Микола Кравченко.

За словами депутата, підставою для застосування цієї норми стане довідка про заборгованість із зарплати. «З юридичної точки зору, це складний законопроект, але він матиме сильний соціальний ефект для найбіднішої частини населення, яка ледь зводить кінці з кінцями», — додав парламентарій. Він сказав, що поданий ним законопроект уже пройшов обговорення у профільному Комітеті з питань соціальної політики та праці.

Крім того, Микола Кравченко повідомив, що розпочав роботу над новим законопроектом, який стосуватиметься автомобілістів. «Останнім часом будь-який міністр внутрішніх справ, щойно приходить на посаду, починає вносити зміни до розпоряджень та постанов Кабінету Міністрів. Хоча це повинно робитися за законом, — пояснив народний депутат. — Як голова Всеукраїнського союзу захисту прав водіїв я почав розробку законопроекту, котрий змінює функції уряду та Міністерства внутрішніх справ у частині прийняття постанов, що потім розповсюджуються як підзаконні акти».

Депутат вважає, що такі новації мають здійснюватися лише шляхом змін до законодавства. «Народ стривожений прийняттям чотирьох кодексів, а тут виступає міністр внутрішніх справ і обіцяє: мовляв, ми ще і права міняти-мемо, і обов'язкове переекзаменування запровадимо. І коли громадськість почала обурюватися, вони трохи згладили ці ляпсуси. Або взяти талон про проходження техогляду. Здавалося би, дрібниця. Але вартість від 7 гривень дійшла до 155 гривень. Як таке може бути? Все, що стосується додаткових зборів із населення, повинне затверджуватися законом, а не постановою Кабміну. В цьому суть законопроекту».

Ліна КУЩ.

СПІВЧУТТЯ

Комітет Верховної Ради України з питань європейської інтеграції та його секретаріат висловлюють глибоке співчуття голові комітету Тарасюку Борису Івановичу у зв'язку з непоправною втратою — смертю матері

ТАРАСЮК Любові Вікторівни.

Від фракції «НУ—НС»

Депутатська фракція «Наша Україна — Народна самооборона» висловлює глибокі співчуття заступнику голови фракції Тарасюку Борису Івановичу у зв'язку із непоправною втратою — смертю матері

Любові Вікторівни.

Щиро сумуємо разом із рідними та близькими.

Хай земля Любові Вікторівні буде пухом!

Добра пам'ять про неї навічно залишиться в наших серцях.

Голова фракції М. МАРТИНЕНКО.

Від Народного руху України

Із сумом повідомляємо, що на 91-му році пішла з життя **Любов Вікторівна ТАРАСЮК** — мати голови НРУ Бориса Тарасюка.

Висловлюємо своє глибоке співчуття нашому голові, його рідним та близьким у зв'язку з тяжкою втратою.

Неможливо висловити непоправне горе двох синів, котрі втратили найдорожчу людину на світі, яка дала їм життя, вклала всі сили та душу у виховання дітей, була надійною порадницею.

Із життя пішла чесна, чиста помислами і душею людина, яку любили, цінували та поважали всі, хто був знайомий з нею. На жаль, словами важко загоїти на серці страшну рану від втрати рідної людини.

Ми щиро поділяємо горе рідних і близьких та передаємо слова співчуття і підтримки. Нехай Господь прийме і благословить душу невтомної трудівниці, мудрої жінки, люблячої матері і бабусі.

Вічна їй пам'ять!

**В. КОВАЛЬ,
О. ЧОРНОВОЛЕНКО,
В. КУЙБІДА,
І. КРУЛЬКО,
Р. СУШКО.**

Народні депутати України — члени фракції «Блок Юлії Тимошенко — «Батьківщина» у Верховній Раді України шостого скликання висловлюють щирі співчуття голові Комітету з питань європейської інтеграції Тарасюку Борису Івановичу у зв'язку із тяжкою втратою — смертю його матері

ТАРАСЮК Любові Вікторівни.

Цього року Чорнобильську зону відвідали 133 групи туристів — загалом більш як 1200 осіб. Такі цифри назвали в Північному регіональному управлінні Державної прикордонної служби, яка охороняє кордон із Білоруссю по зовнішньому периметру зони відчуження, *повідомляє наш житомирський власкор Олексій КАВУН*

Приватизаційний аукціон із продажу державних пакетів акцій кількох обленерго та однієї енергогенеруючої компанії відбудеться в першому півріччі 2011 року. Про це повідомив міністр енергетики та вугільної промисловості України Юрій БОЙКО *(Укрінформ)*

«Лівійці просили залишитися. Але нас вигнали бомбардування»

У середині дня 11 квітня до причалу Севастопольського морського торгового порту пришвартувався великий десантний корабель ВМСУ «Костянтин Ольшанський». Після тритижневого походу він доставив в Україну з Лівії сто тринадцять пасажирів: вісімдесят п'ять громадян України, а також Білорусі, Росії, Лівії, Узбекистану, Молдови, Іраку та Болгарії. Завдання, поставлене перед військовими моряками Президентом України в Указі «Про рішення Ради національної безпеки й оборони України від 19 березня 2011 року «Про гуманітарну місію України у зв'язку із ситуацією у Великій Соціалістичній Народній Лівійській Арабській Джамахірії», успішно виконано.

У Севастополі Ларису Ржевську з нетерпінням і хвилюванням чекали її дочки Іра і Таня, які спеціально приїхали з Миколаєва. «Лівійська» історія лікаря-педіатра з Миколаєва характерна для тисяч наших співвітчизниць і співвітчизників:

— Підростали дві дочки. Треба було давати вищу освіту, видавати заміж, забезпечувати їм доросле життя. З нашими зарплатами як це реалізувати — самі знаєте... Запросили працювати в Лівію за фахом. З радістю погодилася. Майже вісім з половиною років лівійського медичного стажу за плечима. Всі ці роки особливих проблем практично не виникало. Лівійці ставилися до нас, приїжджих, дуже доброзичливо, скажу навіть — турботливо. Єдина проблема — мову вивчити. Але документацію ми вели англійською, яку я знаю, а розмовний мінімум арабської не зможе вивчити тільки ледачий. Шість років я пропрацювала в лікарні невеликого містечка Сурман, що за шістдесят кілометрів від Тріполі. Потім переїхала до міста Хомс на березі Середземного моря. В листопаді минулого року нам удвічі підвищили зарплату. Тому я й вирішила продовжити контракт, хоча торік уже хотіла повернутися додому. До речі, у зв'язку з останніми подіями в Лівії нам ще раз, і значно, підняли зарплату. Але це вже нас не цікавило — життя дорожче за будь-які гроші.

Батьківщина всіх — і чужих, і своїх громадян — зустрічає однаково: митними і прикордонними формальностями.

Лариса Ржевська (у центрі) **та її дочки Іра** (ліворуч) **і Таня** (праворуч).

Сімнадцятого лютого все раптом змінилося. Ми з подругою машиною поїхали в Місурату, що за сто кілометрів від Хомса. Спочатку навіть не зрозуміли, що трапилося: всі магазини зачинені, на вулицях незвично багатолюдно, всі з якимись палицями в руках... Я відразу запропонувала подрузі: «Таню, повертаймося додому!» Наступного дня довідалися, що в країні почалися збройні сутички. Але ми на собі цих подій не відчували, спокійно працювали. Все відбувалося в основному в Місураті, у Бенгазі. Інформацію одержували тільки з телевізора.

Потім нам стало відомо, що урядова інформація багато в чому правдива. Адже опозиціонери — це в основному не лівійці, а єгиптяни, афганці, пакистанці, алжирці. До них приєдналися дуже багаті люди — власники лікарень, бензоколонок. Казали, що вони набрали в Лівії багато кредитів, заборгували, і тому вирішили через політичний хаос розв'язати свої фінансові проблеми...

У середині березня по телевізору повідомили, що ухвалено рішення закрити небо для польотів літаків. І в перший же день після цього рішення ми чули, як бомбили сусідні з нами міста Тріполі й Бенгазі. На Тріполі скинули чи то сто шістдесят, чи то сто вісімдесят бомб. Відтоді бомбили практично щоночі все узбережжя — від Тунісу до Єгипту. Ми, звичайно, боялися, але розраховували, що наше маленьке містечко авіанальоти обійдуть стороною. В ньому немає стратегічних об'єктів, один маленький порт, в якому три чи чотири кораблики стоять. Але в один із понеділків ми з медсестрами з Бангладеш поїхали на ринок. А на ринку нікого немає! «У чому річ?» — запитую. А мені відповідають: «Лікарю, бомбитимуть!» Якось інформація серед жителів розходилася. Увечері чотири бомби скинули на порт. Того разу обійшлося без жертв. Загалом бомбили нас тричі. Моя знайома лікар-хірург, землячка, оперувала поранених від бомбардувань Хомса.

За три дні до того, як я виїхала з Лівії, чергувала вночі в лікарні. Вийшла на вулицю через гул літаків. Лівійці мене заспокоювали: «Лікарю, все добре, не хвилюйся, бомбити не будуть». Через півгодини бомби впали в районі порту, і до нашої лікарні привезли чотирьох поранених. Один з них — тяжко, можливо, виживе, але зір втратить...

Ми знаємо, що в Місураті дуже багато жертв. Так багато, що дітей, яким відірвало ноги або руки, забирають на лікування до Туреччини — місцева медицина не справляється з таким потоком поранених. Слава Богу, я не чула про те, щоб хтось із наших, я маю на увазі «наші» — це й медики, і громадяни України — постраждав. Може, тому, що фахівців обидві ворогуючі сторони бережуть. А звичайні лівійці до нас ставляться дуже добре, доброзичливо. Вони розуміють, що фахівці-медики в тій ситуації, що там сьогодні, їм дуже потрібні, щоб рятувати життя. Були випадки, коли в одній лікарні на сусідніх ліжках лежали й лікувалися поранені представники опозиції та прихильники офіційної влади...

Я планувала наприкінці цього року їхати з Лівії, навіть написала «стоп-контракт». Але покинути цю країну довелося раніше через війну. Серед тих, хто був із мною на «Констянтині Ольшанському», багато таких, хто рятувався від бомбувань. Місурата, Сірт, Бенгазі в облозі, там багато наших, українців — тисяча, а може, й півтори. Думаю, що на цей корабель багато з них хотіли потрапити, але не змогли дістатися або побоялися їхати, тому що далека дорога — це великий ризик.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Фото автора.

Перемир'я не буде

Як і прогнозував «Голос України», делегації Африканського союзу не вдалося домовитися про перемир'я воюючих у Лівії сторін. Якщо Муаммар Каддафі дав свою згоду, то з Національною перехідною радою в Бенгазі посередникам домовитися так і не вдалося. На думку представників лівійської опозиції, поки полковник Каддафі перебуває при владі, миру в країні не буде. Через кілька годин після повідомлень про провал міжнародної місії сторони відновили воєнні дії.

Виступаючи на конференції у Вашингтоні, колишній посол Лівії у США Алі Сулейман Ауджалі від імені всіх борців за зміни заявив: полковник повинен піти, інакше про перемир'я не може бути й мови. При цьому представник Національної перехідної ради Лівії не забув закликати західні країни надати силам опозиції... матеріальну допомогу. Йдеться про доступ до заморожених у США коштів Каддафі. А це — ні мало ні багато — 44 мільярди доларів. На що буде витрачено ці гроші, дипломат не уточнив.

Останні новини з Бенгазі стомлених від громадянської війни лівійців, м'яко кажучи, розчарували. Там тривають запеклі бої. Опозиція просить НАТО про допомогу. Однак Генсек поки що непохитний. Мовляв, у разі потреби інтенсивність авіаударів по позиціях Каддафі збільшиться, але поки що в цьому немає необхідності. «Ми робимо близько 150 вильотів на день — це досить багато. Ця кількість визначається єдиним чинником — необхідністю захистити цивільне населення. Криза в Лівії не може бути розв'язана лише воєнними заходами», — пояснює лідер лівійської опозиції Андерс Фог Расмуссен.

Яна СТАДІЛЬНА.

Торгували поцупленими боєприпасами

Співробітники Чернігівського управління СБУ затримали трьох військовослужбовців місцевої військової частини під час спроби збуту боєприпасів. За 10 тисяч гривень вони намагалися продати електродетонатори та вибухові пристрої, що містили в собі близько 4 кілограмів тротилу, тетрилу та гексогену. Цей небезпечний товар сховали у відсіку для запасного колеса автомашини. Як з'ясувало слідство, таким протиправним бізнесом військовослужбовці вже займалися. Нині тривають слідчі дії. Стосовно фігурантів оборудки з боєприпасами порушено кримінальну справу. Їм «світить» позбавлення волі на строк від 5 до 10 років.

Сергій ПАВЛЕНКО.

На перших рівненських марках XXI століття — Тарас Шевченко, Симон Петлюра та Клим Савур

У Рівному випущено перші місцеві марки. На них — пам'ятники, які за часів незалежності України було встановлено в місті: Тарасу Шевченку, Симону Петлюрі, командиру УПА–Північ Климу Савуру (Дмитру Клячківському), а також обеліск «Загиблим за Україну» **(на знімку).**

Марки, попри невеликий наклад — лише 200 примірників, стали хорошими популяризаторами пам'яток обласного центру, а заодно й філателістичним раритетом.

Євген ЦИМБАЛЮК.
Фоторепродукція автора.

МВФ позичить нам ще 1,5 мільярда?

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Проти такого ультиматуму різко виступила Федерація профспілок України, яка забажала від МВФ відкликати свої вимоги про підвищення пенсійного віку для жінок і збільшення необхідного пенсійного стажу на 10 років як умови кредитування. Зокрема, в офіційному повідомленні профспілки зазначали, що проект пенсійної реформи, запропонований урядом, дасть можливість скоротити дефіцит бюджету Пенсійного фонду України лише на 5%: «За умови загального дефіциту Пенсійного фонду в 2010 році понад 36 млрд. грн. економія на витратах від підвищення пенсійного віку для жінок з розрахунку на рік становить не більш як 0,6 млрд. грн., а весь пакет урядових «пенсійних ініціатив» дає можливість розраховувати на економію лише 1,7 млрд. грн., що становить менш як 5% загальної суми дефіциту». Однак, як запевнив представник Мінфіну Сергій Макацарія, МВФ уже пішов на деякі поступки щодо впровадження пенсійної реформи в Україні. Якщо раніше фонд вимагав, щоб відповідний закон щодо пенсійної реформи був ухвалений до 15 квітня, то нині такої вимоги вже немає.

Також він розповів, що загальна сума боргу України перед МВФ у гривневому еквіваленті становить 433 мільярди 703 мільйони.

— У нас розписано графік погашення боргів до 2025 року. На цей рік випадає пікове навантаження у цих виплатах. Ми маємо сплатити 89 мільярдів гривень з державного бюджету, — підкреслив урядовець.

Наталія ОВДІЄНКО.

Сьогодні в Мінську — день жалоби

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Цілком неймовірне щось сталося тут. Це неймовірно для нашої країни! Ми ж не Росія!» — в розпачі заявила в телефонному інтерв'ю «Голосу України» мешканка Мінська Ольга Ніколаєва.

У момент вибуху вона перебувала неподалік цієї станції метро в одному з мінських готелів на міжнародній конференції.

— Перше, що ми почули, — страшне виття сирен. Вибігли на вулицю. Кажуть, що вибух у метро. Я спочатку не повірила. Пішла дивитися. За часом це було десь хвилин за 20 після вибуху. Перше, що я побачила, — хлопця, який вискочив із підземки. Весь одяг і руки — в крові, а обличчя — у якомусь сірому пилу. Кинулася на допомогу. А він каже, що кров не його, але дуже, дуже багато постраждалих. Хлопець щось або когось пошукав очима й кинувся назад під землю. Я звернула увагу, що неначебто немає лікарів. Напевне, на той момент вони всі вже були всередині. Однак бачила, як одного закривавленого пораненого виносили на якомусь брезенті звичайні люди. Всі навколо були в стані шоку. Причому він виявлявся по-різному: хтось виглядав пришиблено, хтось у голос ридав, хтось матюкався, а один із пасажирів метро мало не вбив фотокореспондента, котрий знімав весь цей жах. Біля метро люди передавали одне одному мобільники, щоб зателефонувати рідним. І поки проспект не перекрили, автолюбителі пригальмовували й старалися підвезти людей, які в шоковому стані пішки йшли додому... Ще через якийсь час місце трагедії оточив «спецназ». Неподалік концертного залу топталися люди з квитками на концерт Гаріка Сукачова. Можливо, хтось із потерпілих у метро також їхав на цей концерт. А я пішла до найближчої лікарні. Запропонувала кров. При мені до приймального відділення прийшли одразу кілька чоловіків. Вони теж пропонували здати кров. Лікарі сказали, що не треба. Мовляв, у них усе є... Ми не можемо зрозуміти, що сталося. За що? Сьогодні вже пішли чутки про якісь вибухи в автобусах. Ось зараз у новинах їх спростовують...

Фото УНІАН.

Справді, вчора ситуація в Мінську залишалася вкрай тяжкою. Зазвичай усміхнені й життєрадісні білоруси мали зацькований вигляд. Страх і біль — ось, мабуть, два основні почуття, які переживали мінчани наступного дня після трагедії.

Яна СТАДІЛЬНА.

Знову оголошено загрозу цунамі. А «Фукусіма-1» наздогнала Чорнобиль

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Про підвищення рівня небезпеки на атомній електростанції в ефірі національного телебачення оголосив представник Японської комісії з ядерної безпеки. «Це попередня оцінка, — підкреслив він, — яка має бути підтверджена Міжнародним агентством з атомної енергії».

«Ми підняли рівень до сьомого, оскільки наслідки витоків радіації зафіксовано в повітрі, овочах, водопровідній воді та в океані», — визнав Мінору Оогода із японського Агентства ядерної та промислової безпеки. При цьому він підкреслив, що витоки на «Фукусімі» поки не можна порівнювати з чорнобильськими. «За обсягом викинутих радіоактивних матеріалів ми оцінюємо це приблизно в 10% того, що було в Чорнобилі», — пояснив він.

Рішення про підвищення рівня було прийнято після того, як протягом декількох годин на АЕС фіксувався рівень радіації в 10 тисяч терабекерелів на годину — це умова для присвоєння ситуації 7-ї категорії за шкалою INES. Але з наявної інформації не зовсім зрозуміло, коли саме було відзначено 10 тисяч терабекерелів на годину, оскільки невдовзі з'явилися повідомлення про те, що рівень упав менш як до 1 терабекерелі на годину.

Паралельно японська влада оголосила про розширення зони евакуації навколо АЕС: до неї буде включено ще п'ять населених пунктів, що перебувають за межами нинішнього 20-кілометрового радіуса.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Повернули писанки, вивезені під час Другої світової

Як уже писав «Голос України», днями Національному музею українського народного декоративного мистецтва урочисто передали 210 писанок і одну керамічну таріль, які повернула Україні Федеративна Республіка Німеччина. Раритети було вивезено під час Другої світової війни. 2008 року німецькі експерти звернули увагу на писанки та таріль, що зберігалися в Регіональному музеї міста Хьохштедт-на-Дунаї. Вони мали інвентарні номери київського музею. На засіданні Змішаної Українсько-німецької комісії з питань повернення та реституції втрачених і незаконно переміщених під час та внаслідок Другої світової війни культурних цінностей німецька сторона запевнила, що ці українські культурні цінності найближчим часом повернуться на батьківщину. І обіцянку свою виконала.

На знімку: Надзвичайний і Повноважний Посол ФРН в Україні Ганс-Юрген Гаймзьот і народний депутат України Володимир Яворівський роздивляються повернені твори народного мистецтва.

СПОРТ

Турнірна хроніка

Легка атлетика. Дебно (Польща). Іван Бабарика з Рівненської області став переможцем марафону. Український спортовець гідно боровся з польськими суперниками і встановив особистий рекорд — 2:13.16. Переможець тренується в Ярослава Нечипорця та Олександра Кузіна.

Друге і третє місце посіли поляки Блажей Бжежинський (2:14.16) і Міхал Смалец (2:22.28). Усього на старт вийшло 854 учасники, 806 з них фінішували.

Футбол. Чемпіонат Португалії. Матч 26-го туру. **«Брага» — «Гімарайнш». 3:1. Голи:** Паулао, 61, Укра, 63, Алан, 76 — Едгар, 90+5. **«Брага»:** Артур, Сільвіу, Кака, Паулао, Мігель Гарсія, Угу Віана, Куштодіу, Елдер Барбоза (Алан, 46), Моссоро, Укра, Лима.

Нагадаємо, що завтра в Португалії відбудеться повторний матч 1/4 фіналу Ліги Європи. Його напряму транслюватиме канал ICTV. Початок зустрічі о 22.05 (за київським часом).

Хокей. Керівництво ХК «Донбас» (Донецьк), котрий минулої п'ятниці став чемпіоном України, прийняло рішення спробувати свої сили в чемпіонаті Росії. Паралельно команда продовжить виступи і в національній першості, де постарається захистити здобутий титул. Нагадаємо, що в російській вищій лізі, і досить успішно, вже виступав київський «Сокіл».

Про Євро-2012 і не тільки

Сьогодні у столиці України відбудеться п'яте засідання комітету з питань підготовки і проведення фіналу чемпіонату Європи з футболу 2012 року в Україні та Польщі.

Головуватимуть прем'єр-міністри двох країн — Микола Азаров та Дональд Туск. Урядовці, до компетенції яких належать питання підготовки до чемпіонату, розкажуть, як виконується підписана на попередньому засіданні комітету «Дорожня карта спільних заходів з підготовки та проведення Євро-2012».

Програмою візиту польського прем'єра передбачені також переговори з Миколою Азаровим та зустріч з Президентом України Віктором Януковичем. Обговорюватимуться, зокрема, питання просування євроінтеграційних устремлінь України під час польського головування у Раді Європейського Союзу (липень-грудень 2011 р.) та співпраці країн у сфері енергетичної безпеки.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

ФОТОФАКТ

Днями в столиці біля Кабінету Міністрів Спілка підприємців «Гідність» провела акцію протесту.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У НОМЕР

КРИМ

Після пляжу — вертоліт

У майбутньому курортному сезоні в Криму для відпочивальників планують організувати вертолітні прогулянки. За словами заступника міністра курортів і туризму Криму Миколи Маринова, польоти здійснюватимуться із Сімферополя до Ялти. Тривалість становитиме приблизно 20 хвилин, а вартість, за попередніми розрахунками, — в межах 20 доларів з людини. М. Маринов повідомив, що цього року літатимуть на вертольотах МІ-8 місткістю до 20 осіб. А наступного — планують придбати компактніші машини закордонного виробництва з панорамним заскленням. Вартість такого польоту буде дорожчою — в межах 50 доларів з людини.

З ініціативою організувати повітряні екскурсії виступила приватна компанія.

Георгій ВЕРВЕС.

ВОЛИНСЬКА ОБЛАСТЬ

З першого дня черги і нерви

Змінив місце розташування митний пост «Луцьк» — найпотужніша структура Ягодинської митниці. Відтепер він розміститься по вулиці Рівненській, 4 в селі Струмівка Луцького району на території СП ТзОВ «Модерн Експо». Зручне розташування поста — поблизу шосе Київ — Луцьк, комфортні умови праці мали б прискорити роботу митників і їхніх партнерів, та вийшло навпаки.

На жаль, перший робочий день 11 квітня розпочався тут з проблем: автоперевізникам, які приїздять сюди оформляти документи, не вистачає місця. Причина незручностей банальна: нові приміщення ще не до кінця готові до роботи. Тут відсутня мережа документообігу, немає доступу до Інтернету, відсутній телефонний зв'язок. Нині у авральному порядку всі ці недоробки ліквідовуються, але втрачається дорогий для учасників зовнішньоекономічної діяльності час. Як кажуть, знову поспішили і людей насмішили.

Микола ЯКИМЕНКО.

ОДЕСА

Місце зустрічі з Висоцьким... біля кіностудії

Сесія Одеської міськради ухвалила рішення щодо спорудження поруч із Одеською кіностудією пам'ятника Володимиру Семеновичу Висоцькому. Сьогодні про працю знаменитого артиста та поета на кіностудії поки що нагадує лише меморіальна дошка.

Як відомо, на Одеській кіностудії Володимир Висоцький знімався в декількох фільмах, у тому числі і в популярному «Місце зустрічі змінити не можна».

Пам'ятник установлять за рахунок спонсорів, а остаточний його варіант визначить спеціально створена комісія міської ради.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

ЛУГАНСЬК

Льотчику-космонавту присвячується

Святкування 90-річчя від дня народження двічі Героя Радянського Союзу, заслуженого льотчика-випробувача, космонавта Георгія Берегового Луганськ відзначить установленням відразу двох меморіальних дощок. Одна з них з'явиться у Луганському обласному ліцеї з посиленою військово-фізичною підготовкою імені героїв «Молодої гвардії». Друга — у міській школі №29, де працює пошуковий гурток «Исток». Тут не перший рік збирають матеріали про життя й діяльність космонавта. Крім того, у музеї є скафандр Берегового. У ньому він здійснив політ, а пізніше передав вищому авіаційному училищу штурманів, у якому навчався з 1938-го по 1940 роки.

Алла АНТІПОВА.

Закон України

Про внесення змін до Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 30, ст. 260) такі зміни:

1) у частині першій статті 1:

абзац шостий доповнити словами «г) рішення Європейського суду з прав людини про схвалення умов односторонньої декларації у справі проти України»;

абзаци сьомий і восьмий викласти в такій редакції:

«Стягувач — а) особа, за заявою якої Європейським судом з прав людини постановлено Рішення; б) її представник, правонаступник; в) особа (група осіб), на користь якої рішенням Європейського суду з прав людини визначено обов'язок України в міждержавній справі;

відшкодування — а) сума справедливої сатисфакції, визначена рішенням Європейського суду з прав людини відповідно до статті 41 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод; б) визначена у рішенні Європейського суду з прав людини щодо дружнього врегулювання або у рішенні Європейського суду з прав людини про схвалення умов односторонньої декларації сума грошової виплати на користь Стягувача»;

абзац десятий після слова «та» доповнити словом «координацію»;

2) у статті 4:

в абзаці першому частини першої слово «трьох» замінити словом «десяти», слово «газетах» — словом «газеті», а слова «і Голос України» виключити;

у частині другій слова «Зазначені» та «публікують» замінити відповідно словами «Зазначене» та «публікує»;

3) текст статті 5 викласти в такій редакції:

«1. Протягом десяти днів від дня одержання повідомлення про набуття Рішенням статусу остаточного Орган представництва надсилає стислий виклад Рішення Стягувачеві, Уповноваженому Верховної Ради України з прав людини, всім державним органам, посадовим особам та іншим суб'єктам, безпосередньо причетним до справи, за якою постановлено Рішення»;

4) у частині першій статті 7:

в абзацах першому і четвертому слово «трьох» замінити словом «десяти»;

пункт «б» викласти в такій редакції:

«б) надсилає до державної виконавчої служби оригінальний текст і переклад резолютивної частини остаточного рішення Суду у справі проти України, яким визнано порушення Конвенції, оригінальний текст і переклад резолютивної частини остаточного рішення Суду щодо справедливої сатисфакції у справі проти України, оригінальний текст і переклад рішення Суду щодо дружнього врегулювання у справі проти України, оригінальний текст і переклад рішення Суду про схвалення умов односторонньої декларації у справі проти України. Автентичність перекладу засвідчується Органом представництва»;

5) у статті 8:

частину першу доповнити словами «або у строк, передбачений у Рішенні»;

у частині третій слова «державна виконавча служба» замінити словами «Орган представництва»;

частину п'яту викласти в такій редакції:

«5. Підтвердженням списання відшкодування, отримане від Державного казначейства України, та підтвердження виконання всіх вимог, зазначених у резолютивній частині остаточного рішення Суду у справі проти України, яким визнано порушення Конвенції, резолютивній частині остаточного рішення Суду щодо справедливої сатисфакції у справі проти України, у рішенні Суду щодо дружнього врегулювання у справі проти України, у рішенні Суду про схвалення умов односторонньої декларації у справі проти України, є для державної виконавчої служби підставою для закінчення виконавчого провадження»;

6) у статті 9:

після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«3. Протягом трьох днів з моменту перерахування на депозитний рахунок державної виконавчої служби суми відшкодування державна виконавча служба повідомляє про це Стягувача».

У зв'язку з цим частини третю і четверту вважати відповідно частинами четвертою і п'ятою;

частину четверту після слова «відшкодування» доповнити словами «та про повідомлення про це Стягувача»;

частину п'яту викласти в такій редакції:

«5. Позивачем у справах про відшкодування збитків, завданих Державному бюджету України внаслідок виплати відшкодування, виступає Орган представництва, який зобов'язаний протягом шести місяців з моменту, визначеного в частині четвертій статті 8 цього Закону, звернутися до суду з відповідним позовом. Загальний строк позовної давності для звернення з такими позовами визначається відповідно до Цивільного кодексу України»;

7) пункт «б» частини другої статті 10 викласти в такій редакції:

«б) інші заходи, передбачені у Рішенні»;

8) у статті 11:

у частині першій:

в абзаці першому слово «трьох» замінити словом «десяти»;

у пункті «б» слова «рішенні Суду про дружнє врегулювання» та «рішення Суду про дружнє врегулювання» замінити відповідно словами «Рішенні» та «Рішення»;

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Контроль за виконанням додаткових заходів індивідуального характеру, передбачених у Рішенні, що здійснюються під наглядом Комітету міністрів Ради Європи, покладається на Орган представництва»;

у частині третій слова «рішенні Суду про дружнє врегулювання» замінити словом «Рішенні»;

9) у частині першій статті 14 слова «Упродовж одного місяця з дня одержання повідомлення про набуття Рішенням статусу остаточного» замінити словом «Щокварталу».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 15 березня 2011 року.
№ 3135-VI.

Закон України

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення порядку зберігання та пересилання реєстраційних справ юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Статтю 166[11] Кодексу України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122) доповнити частинами другою — четвертою та приміткою такого змісту:

«Порушення встановленого законодавством порядку пересилання реєстраційних справ юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців поштовими відправленнями —

тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб від десяти до п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Порушення встановленого законом порядку зберігання реєстраційних справ юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців —

тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб від шістдесяти до вісімдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частинами першою, другою або третьою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі ж порушення, —

тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб від ста п'ятдесяти до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Примітка. Термін «поштове відправлення» вживається у значенні, наведеному в Законі України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців».

2. У Законі України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 31-32, ст. 263; 2005 р., № 16, ст. 257; 2006 р., № 27, ст. 234, № 37, ст. 310; 2010 р., № 18, ст. 140, № № 41-45, ст. 529; із змінами, внесеними Законом України від 8 липня 2010 року № 2464-VI):

1) частину першу статті 1 після абзацу восьмого доповнити новим абзацом такого змісту:

«поштове відправлення — рекомендований лист, посилка, поштова картка, бандероль, секограма, дрібний пакет, мішок, які приймаються для пересилання без оцінки відправником вартості вкладення з гарантуванням збереження документів відповідно до законодавства України».

У зв'язку з цим абзаци дев'ятий — одинадцятий вважати відповідно абзацами десятим — дванадцятим;

2) частину другу статті 7 після абзацу четвертого доповнити новим абзацом такого змісту:

«затверджує порядок зберігання та пересилання реєстраційних справ юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців».

У зв'язку з цим абзаци п'ятий — тринадцятий вважати відповідно абзацами шостим — чотирнадцятим;

3) частини третю і четверту статті 11 доповнити абзацом такого змісту:

«касовий чек або розрахункова квитанція, що видається відправнику (державному реєстратору чи іншій посадовій особі) про приймання для пересилання поштового відправлення»;

4) у частині четвертій статті 14 слово «передати» замінити словами «надіслати поштовим відправленням»;

5) статтю 15 викласти в такій редакції:

«Стаття 15. Порядок зберігання реєстраційних справ

1. Реєстраційна справа зберігається у державного реєстратора протягом п'яти років з дня внесення до Єдиного державного реєстру запису про припинення юридичної особи або припинення підприємницької діяльності фізичною особою — підприємцем. Після закінчення цього строку реєстраційні справи на паперових носіях, не внесені за результатами експертизи їх цінності до Національного архівного фонду, знищуються в установленому законодавством порядку.

2. Реєстраційна справа юридичної особи або фізичної особи — підприємця на електронних носіях зберігається на сервері технічного адміністратора Єдиного державного реєстру. Строк зберігання реєстраційної справи на електронних носіях визначається цим Законом.

3. Державний реєстратор, який формує, веде та забезпечує зберігання реєстраційних справ відповідно до порядку зберігання та пересилання реєстраційних справ юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців, затвердженого спеціально уповноваженим органом з питань державної реєстрації, та/або посадова особа відповідного структурного підрозділу (відділу, управління), який забезпечує зберігання реєстраційних справ, ведуть їх облік та здійснюють контроль за обсягом і рухом в одиницях обліку.

4. Реєстраційні справи підлягають зберіганню у спеціально виділених для цього приміщеннях, які мають бути обладнані засобами, що забезпечують обмежений доступ до цього приміщення (ґрати на вікнах, замки та засуви, пожежна сигналізація тощо).

5. У структурних підрозділах органів, що здійснюють державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців, в яких не призначена посадова особа, відповідальна за зберігання реєстраційних справ (державний реєстратор чи інша посадова особа), відповідальність несе керівник відповідного структурного підрозділу.

6. Поточний рух реєстраційної справи за межами спеціально виділеного приміщення (видача у тимчасове користування державному реєстратору) фіксується записом про це у журналах обліку поточного руху реєстраційних справ юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців, прийнятих на зберігання.

7. Факт видачі у встановлених законом випадках реєстраційних справ фіксується у журналі обліку поточного руху реєстраційних справ.

8. Реєстраційні справи припинених юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців, підприємницька діяльність яких припинена, формуються протягом року та обліковуються у журналах обліку за роками і зберігаються окремо»;

6) у тексті Закону слова «рекомендований лист» в усіх відмінках замінити словами «поштове відправлення» у відповідному відмінку.

II. Цей Закон набирає чинності через шість місяців з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 17 березня 2011 року.
№ 3157-VI.

Закон України

Про мораторій на зміну цільового призначення окремих земельних ділянок рекреаційного призначення в містах та інших населених пунктах

Завданням цього Закону є запобігання масовим проявам зміни цільового призначення і забудови окремих земельних ділянок рекреаційного призначення незалежно від форми власності в містах та інших населених пунктах (зелених зон, зелених насаджень, об'єктів фізичної культури і спорту), що призводить до погіршення санітарно-гігієнічних, рекреаційних та спортивно-оздоровчих умов життя громадян, а також фізичного і естетичного виховання дітей та молоді.

Стаття 1. Введення мораторію на зміну цільового призначення окремих земельних ділянок рекреаційного призначення

Ввести мораторій строком на п'ять років на зміну цільового призначення окремих земельних ділянок рекреаційного призначення незалежно від форми власності в містах та інших населених пунктах, а саме:

земельних ділянок зелених зон і зелених насаджень;

земельних ділянок об'єктів фізичної культури і спорту.

Мораторій, передбачений частиною першою цієї статті, не поширюється на суспільні відносини, що виникають у разі:

реалізації проектів комплексної реконструкції кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду;

відчуження земельних ділянок рекреаційного призначення для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності;

передачі у власність або у користування земельних ділянок за проектами землеустрою щодо відведення таких земельних ділянок із зміною їх цільового призначення згідно з одержаними в установленому порядку до набрання чинності цим Законом дозволами на їх розроблення;

будівництва об'єктів містобудування згідно з одержаними в установленому порядку до набрання чинності цим Законом дозволами на зміну виду використання земельних ділянок, зазначених у частині першій цієї статті.

Стаття 2. Заборона руйнування об'єктів рекреації

Заборонити ліквідацію та руйнування об'єктів стаціонарної рекреації, визначених Земельним кодексом України, розташованих на земельних ділянках, визначених статтею 1 цього Закону, крім випадків, пов'язаних з ліквідацією наслідків надзвичайних ситуацій.

У разі руйнування об'єктів стаціонарної рекреації незалежно від форми власності, пов'язаного з виникненням надзвичайної ситуації, зміна цільового призначення земельних ділянок, на яких були розташовані ці об'єкти, забороняється.

Стаття 3. Контроль за дотриманням мораторію на зміну цільового призначення окремих земельних ділянок рекреаційного призначення

Контроль за дотриманням мораторію на зміну цільового призначення окремих земельних ділянок рекреаційного призначення незалежно від форми власності в містах та інших населених пунктах і забороною ліквідації та руйнування об'єктів стаціонарної рекреації, розташованих на земельних ділянках, визначених статтею 1 цього Закону, крім випадків, пов'язаних з ліквідацією наслідків надзвичайних ситуацій, здійснюється органами місцевого самоврядування, місцевими органами виконавчої влади та центральними органами виконавчої влади з питань земельних ресурсів, житлово-комунального господарства, екології та природних ресурсів у межах їх повноважень, визначених законом.

Стаття 4. Розширення земель рекреаційного призначення

Органи місцевого самоврядування при прийнятті рішень про розроблення містобудівної документації та її затвердженні передбачають збереження та розширення не менш як на п'ять відсотків площ земельних ділянок рекреаційного призначення.

Стаття 5. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України:

протягом чотирьох місяців з дня набрання чинності цим Законом розробити проект закону про землі рекреаційного призначення;

протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити проведення протягом 2011 року інвентаризації земельних ділянок усіх форм власності, визначених статтею 1 цього Закону, крім земельних ділянок, визначених у пункті 2 статті 5 «Прикінцеві положення» Закону України «Про мораторій на видалення зелених насаджень на окремих об'єктах благоустрою зеленого господарства м. Києва»;

забезпечити до 1 липня 2012 року винесення на картографічні матеріали меж земельних ділянок усіх форм власності, визначених статтею 1 цього Закону, крім земельних ділянок, визначених у пункті 2 статті 5 «Прикінцеві положення» Закону України «Про мораторій на видалення зелених насаджень на окремих об'єктах благоустрою зеленого господарства м. Києва».

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 17 березня 2011 року.
№ 3159-VI.

Закон України

Про внесення змін до статті 11 Закону України «Про міський електричний транспорт» щодо типового договору про організацію надання транспортних послуг

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до статті 11 Закону України «Про міський електричний транспорт» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 51, ст. 548) такі зміни:

1) частину другу доповнити абзацом другим такого змісту:

«Типовий договір про організацію надання транспортних послуг затверджується Кабінетом Міністрів України»;

2) частину четверту викласти в такій редакції:

«4. Договір про організацію надання транспортних послуг укладається на основі типового договору не пізніше ніж за квартал до початку його дії на строк не менше року».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 17 березня 2011 року.
№ 3158-VI.

Закон України

Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо повноважень посадових осіб Військової служби правопорядку у Збройних Силах України

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до Кодексу України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122) такі зміни:

1) у першому реченні частини першої статті 15 слова «і призвані на збори військовозобов'язані» замінити словами «військовозобов'язані та резервісти під час проходження зборів»;

2) у частинах першій, четвертій та п'ятій статті 235[1] слова «під час проходження ними зборів та працівниками Збройних Сил України» замінити словами «та резервістами під час проходження зборів, а також працівниками Збройних Сил України»;

3) у статті 255:

в абзаці «органів управління Військової служби правопорядку у Збройних Силах України (про правопорушення, вчинені військовослужбовцями, військовозобов'язаними під час проходження ними зборів та працівниками Збройних Сил України під час виконання ними службових обов'язків, — статті 44, 173, 174, 178, 182, 184[1], 185 і 185[7])» пункту 1 частини першої слова «під час проходження ними зборів та працівниками Збройних Сил України» замінити словами «та резервістами під час проходження зборів, а також працівниками Збройних Сил України»;

пункт 11 частини другої викласти в такій редакції:

«11) посадові особи військової інспекції безпеки дорожнього руху Військової служби правопорядку у Збройних Силах України (про правопорушення, вчинені військовослужбовцями, військовозобов'язаними та резервістами під час проходження зборів, — частина четверта статті 122, стаття 122[2], частина третя статті 123, стаття 124, частини перша і друга статті 130, а також про всі порушення правил дорожнього руху, вчинені особами (крім військовослужбовців, військовозобов'язаних та резервістів під час проходження зборів), які керують транспортними засобами Збройних Сил України та інших військових формувань)»;

4) у статті 259:

частину першу доповнити реченням такого змісту: «Доставлення порушника з числа кадрових співробітників розвідувального органу України при виконанні ним своїх службових обов'язків здійснюється тільки у присутності офіційного представника цього органу»;

у частині десятій слова «під час проходження ними зборів та працівниками Збройних Сил України» замінити словами «та резервістами під час проходження зборів, а також працівниками Збройних Сил України»;

5) пункт 4 частини другої статті 262 викласти в такій редакції: «4) посадовими особами Військової служби правопорядку у Збройних Силах України - у разі вчинення військовослужбовцями, військовозобов'язаними та резервістами під час проходження зборів, а також працівниками Збройних Сил України під час виконання ними службових обов'язків дрібного хуліганства, злісної непокори законному розпорядженню чи вимозі посадової особи Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, публічних закликів до невиконання вимог цієї особи, порушення правил зберігання, носіння або перевезення вогнепальної, холодної чи пневматичної зброї і бойових припасів, дрібного викрадення чужого майна, у разі розпивання пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв у заборонених законом місцях, появи у громадських місцях у п'яному вигляді, порушення правил обігу наркотичних засобів або психотропних речовин, а також у разі порушення правил дорожнього руху водіями чи іншими особами, які керують військовими транспортними засобами».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 17 березня 2011 року.
№ 3161-VI.

Енергетика, авіація, інтеграція...

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Прем'єр РФ запізнився на переговори у Кабмін на півтори години. Глави урядів, як співголови Комітету з питань економічного співробітництва Російсько-Української міждержавної комісії, обговорили хід реалізації домовленостей, досягнутих у рамках цього комітету, а також підготовку його чергового засідання.

Тим часом, напередодні приїзду високого московського керівника в Києві експерти повторювали про те, що Путін везе пропозицію — дешевий газ в обмін на вступ України до Митного союзу. Політики також говорили про ціну на блакитне паливо. Мовляв, ідеального підсумку візиту прем'єра РФ було б досягнуто у тому разі, якби Україні вдалося домогтися зміни газових угод від 2009 року. Зокрема, про це заявив журналістам лідер фракції Партії регіонів у Верховній Раді України Олександр Єфремов, додавши, що в рамках конкретно цього робочого візиту все-таки малоймовірне підписання яких-небудь нових контрактів. «У нас є складне питання, пов'язане з формулою газових договорів, підписаних Тимошенко. Ця формула вбивча для нашої держави, тому якби вдалося в рамках переговорів просунутися в цьому напрямі, домовившись переглянути формулу, — це був би ідеальний варіант», — зазначив політик.

ФОТОФАКТ

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Головний консультант Комітету з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією Сергій Силкін, член комітету Олександр Рябека під час підготовки до засідання Комітету з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією, на якому, зокрема, буде розглянуто проект закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відповідальності за корупційні правопорушення».

Добрі діла і задуми Юрія Шлюєва

Сьогодні відомому в Ковелі підприємцю, директору ТзОВ «КП Верес» Юрію Миколайовичу ШЛЮЄВУ **(на знімку)** виповнюється п'ятдесят.

У 1996 році Юрій Шлюєв стає одним із засновників ТзОВ «КП Верес», а в 1998 році очолив його як директор. Він разом зі своїми партнерами зробив фірму багатопрофільним підприємством, яке постійно нарощує обсяги виробництва і продажу продукції. Навіть минулого, далеко не сприятливого для бізнесу року, «КП Верес» зуміло наростити товарооборот порівняно з 2009-м на 23 відсотки.

Завдяки своєму директору, фірма «КП Верес» однією з перших у Ковелі почала працювати на місцевих видах палива. На котельні потужністю 1,6 МВт, такої досить щоб обігріти цілий житловий мікрорайон, спалюються виключно відходи власної деревообробки, переважно тирса. З ініціативи Юрія Шлюєва в райцентрі Стара Вижва також було створене підприємство з виробництва паливних гранул з відходів деревообробки і торфокришива. Значна частина його продукції йде на експорт. Сьогодні на підприємстві працюють і регулярно отримують заробітну плату понад двісті осіб.

Кілька років тому Юрій Шлюєв порушив питання про відновлення міжнародного пасажирського сполучення європейською (вузькою) колією. Зауважимо, місто Ковель чи не єдине в Україні, до якого її прокладено. У Ковель, без перестановки колісних пар на кордоні, можуть прямувати пасажирські поїзди з Берліна, Парижа, Варшави... Поки що Міністерство транспорту не оцінило перспективність цього проекту, вартість якого вкладається в десять мільйонів євро. А він би міг згодитися Україні й під час проведення Євро-2012. Адже фахівці вважають, що більшість футбольних уболівальників будуть використовувати не дорогий авіаційний, а насамперед залізничний і автомобільний транспорт.

Футбольна команда «Верес», якою опікується Юрій Шлюєв, не раз ставала чемпіоном Ковеля з міні-футболу. Про те, що сьогоднішній ювіляр не байдужий до спорту, свідчить і той факт, що він взяв в оренду стадіон «Сільмаш» і привів його до сучасного вигляду, вклавши в цю справу понад триста тисяч гривень. Тепер це головна спортивна арена міста, на якій грає свої матчі багаторазовий чемпіон Волині футбольний клуб «Ковель».

«КП Верес» вже кілька років шефствує над громадською організацією «Реабілітаційний центр», де діти з обмеженими можливостями не лише поправляють своє здоров'я, а й прилучаються до прекрасного, створюючи своїми руками чудові мистецькі вироби. Завдяки Юрію Миколайовичу сто ковельчан отримують сьогодні «Голос України». Минулого року мені відкрилася ще одна прекрасна риса Юрія Шлюєва. Відвідуючи найстарішого ковельчанина Федора Забугу, якому йде вже 108 рік, я дізнався, що цією світлої душі людиною разом із сусідами опікується і ювіляр.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

Фото з архіву автора.

«Голос України» бажає шановному Юрію Шлюєву такого ж довголіття, як у його земляка Федора Забуги, а ще залишатися непересічним, гідним наслідування життєлюбом і працелюбом. Щастя, доброго настрою вам, шановний друже! З роси та води!

Вірус знищення — примусова «евакуація»?

З огляду на актуальність теми — приховану епідемію вірусних гепатитів — в Україні нарешті розробляється державна програма з цільовим призначенням: фінансування антивірусної терапії для хворих на цю небезпечну недугу. Принаймні так запевняють у Міністерстві охорони здоров'я. Нагадаю, лікування дуже важке у прямому, фізичному значенні та переносному — для сімейних бюджетів більшості українців. Зате шлях до придбання хвороби надзвичайно легкий — діагнозом можна обзавестися після переливання крові, відвідин стоматолога чи перукарні. «Гріховність» уражених вірусами чи ВІЛ-інфікованих у таких випадках пояснюється банально — недбайливою дезінфекцією інструментів чи відсутністю перевірки донорської крові, хоча настоятель Києво-Печерської лаври владика Павло «благочестиво» класифікує цих хворих як порідця страшних пороків.

Ім'я «слуги Божого» згадано не всує, але про це трохи далі. Доки програма ще проектується, хворі вже одержали перший сюрприз «сприяння»: клініці Інституту епідеміології та інфекційних хвороб ім. Л. Громашевського при академії медичних наук (ДУ «ІЕІХ») загрожує примусова «евакуація». Тій самій клініці, де розробляють та впроваджують новітні технології лікування хворих на нейроінфекції, вірусні гепатити, СНІД, де застосовують ефективні методи інтенсивної та еферентної терапії, детоксикації. Одне слово, закладу, куди по медичну допомогу приїздять пацієнти з усіх регіонів держави (за останніх три роки в стаціонарі проліковано понад шість тисяч пацієнтів, проконсультовано в поліклініці сімнадцять з половиною тисяч).

Група співробітників клініки звернулася до «Голосу України» з тривожним сигналом: «Планується термінове виселення відділень із приміщення, розташованого поблизу території Лаври, без початку office... цього спорудження нової будівлі. Адекватного помешкання також не знайдено, підрозділи розкидатимуть по різних медичних закладах, що фактично призведе до знищення клінічної бази інституту. Медперсонал та пацієнтів, по суті, виганяють напризволяще, очевидно, напередодні проведення «Євро-2012» поширення інфекційних хвороб є виявом української гостинності...».

Директор інституту Віктор Марієвський у коментарі оглядачеві «Голосу України» рішуче заперечив факт достроковоі «депортації» клініки: «Ніхто нікого не виселяє до створення нової бази на Батиєвій горі, ніхто нас не підганяє...». Віктор Федорович здивований появою такого звернення і ще раз наголосив: тільки після облаштованого приміщення змініться адреса клінічного підрозділу ІЕІХ. Однак лікарі «спростовують спростування» свого керівника і не з меншим здивуванням сприймають «прогалину у пам'яті» пана Марієвського. Сам директор збирав колектив і накреслив «рознарядку»: кого в 4-ту міську лікарню, кого в 5-ту. Хіба це не є прикладом подрібнення клініки і шляхом до її знищення, адже лише за умови поєднаної співпраці її підрозділів можлива ефективна лікувальна та наукова робота?

До речі, це не перша спроба «зачистки» прилеглої до Лаври території від «гріховного» закладу. В осідку УПЦ МП постійно ініціюють питання виселення клініки, яку владика Павло порівняв з «кублом розпусти». Йому як людині високої моралі не хочеться дихати по сусідству з тими, хто перебуває в гріху. Звичайно, навіть для високоморального душпастира трохи дивне публічне зізнання, але зрозуміти можна: настоятель Лаври — все-таки не Ісус Христос, котрий не гребував навіть прокаженими. Нарікання благочестивого кліру в липні минулого року долинуло до Кабміну, який постановив виселити клініку, однак завдяки громадському резонансу «благословення» на виселення не відбулося, і заклад продовжував роботу, очікуючи на спорудження нового приміщення. Під цю справу начебто навіть виділили кошти. Нової бази поки що немає, то чому знову медперсонал та хворі б'ють у дзвони? Можливо, «інфекційна» будова псуватиме святкування Великодня чи мозолитиме очі святійшого патріарха Кирила під час його чергового візиту до пастви? Може, є якісь інші плани на прилаврський інтер'єр чи взагалі проблема в нецеркновних причинах? Загадка. Дивує одне: чому керівництво АМНУ з байдужістю спостерігає за «вірусами», що знищують важливий орган його організму?

Людмила КОХАНЕЦЬ.

☞ ДОВІДКОВО

У клініці вперше в Україні було відкрито відділення для спостереження та лікування хворих на ВІЛ-інфекцію, яке й досі є провідним методичним центром з навчання фахівців для всієї країни. На її базі функціонує Наукове товариство інфекціоністів Києва та області. Нині в клініці чотири відділення та три наукових відділи з найсучасніших проблем інфектології, які мають великий пандемічний потенціал. Найкращі розробки вносять до стандартів та протоколів лікування. Співробітники клініки надають консультативну допомогу іншим інститутам АМН та МОЗ, лікарням, Українській станції екстреної медичної допомоги.

У НОМЕР

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ

Перевиховує мистецтво

«Преображення Господньою любов'ю» — так називається виставка робіт ув'язнених, яка демонструється цими днями в Тернопільському обласному краєзнавчому музеї. На ній представлено художні полотна, різьблені, вишивані вироби тих, хто волею обставин нині перебуває за гратами. Більшість із них — на духовну тематику. Й це не дивно: у в'язниці є час осмислити свої вчинки, покаятися. Допомагають у цьому священики, а також мистецтво. У Бережанській виправній колонії для неповнолітніх діє навіть художня школа. Вихованці цього закладу беруть активну участь у художній самодіяльності, навчаються у школі та профтехучилищі, минулого року троє з них навіть стали студентами тернопільських вишів. Навчання, звісно, дистанційне.

«Немає поганих дітей, — переконаний начальник управління Держдепартаменту з виконання покарань Павло Лосик, — є певні умови, потрапивши в які вони стають злочинцями. У картинах — спосіб самовираження, прагнення очистити свою душу, покаятися».

«Вони просять дати їм другий шанс на нормальне життя. І ми повинні піти назустріч, — вважає капелан цієї колонії отець Михайло Бугай. — Адже вдруге вони часто потрапляють за грати через нашу байдужість, через те, що суспільство не готове прийняти їх».

Важливо, що ця виставка, організована Українською греко-католицькою церквою за сприяння Державної кримінально-виконавчої служби України, проходить у дні Великого посту, коли кожна християнська душа сповнена розкаянням, прагнення очиститися. На ній представлені полотна з усіх в'язниць України. Не має значення і віросповідання: якщо священик будь-якої конфесії врятує хоч одну душу, то він зробить велику справу. Виставка мандруватиме й іншими містами України.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Столітні цимбали знову в музеї

Як уже повідомляв «Голос України», нещодавно з Музею Івана Франка в Криворівні Верховинського району викрали автентичні старовинні речі. Правоохоронці знайшли їх, а також зловмисника. Ним виявився 25-річний житель сусіднього, Косівського, району. Його затримали в рейсовому автобусі, коли він знову прямував у цю місцевість. А експонати музею, зокрема, старовинні цимбали, сідло, постоли та інше, правоохоронці відшукали в одного з місцевих приватних колекціонерів, якому злодій збув їх за 1600 гривень.

Дарина НАЗАРЧУК.

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

Фальсифіковані сигарети продавали на вагу

Незаконне транспортування та збут тютюнових виробів організував директор приватного підприємства із Шепетівки. Фальсифіковані сигарети, які не мали акцизних марок, реалізовували на вагу по 150 гривень за кілограм. Вони зберігалися насипом у паперових ящиках. Загалом податківці вилучили близько 600 кілограмів такого товару, вартість якого становила близько 360 тисяч гривень.

Ірина КОЗАК.

Ініціюють питання виселення клініки, яку владика Павло порівняв з «кублом розпусти»

У Центральному державному архіві літератури і мистецтва України відкрилася документальна виставка «Космічна ера в контексті архівної спадщини»

Сьогодні відзначає своє 80–ліття Юрій МАЖУГА — актор київської Російської драми, народний артист України. Нині Юрій Миколайович репетирує нову роль у спектаклі «Квартет»

Бути художниці на коні!

Свою першу картину Надя намалювала на... шпалерах. А допомагала їй у цьому молодша сестричка. Засмучена мама хотіла було лаяти доньок, але передумала і вирішила відвести малят до художньої школи. Що з цього вийшло, можна побачити, відвідавши виставку картин, яка наприкінці березня відбулася в столиці, у Центральному виставочному залі Спілки художників України. Найбільше місця на ній зайняли роботи 20-річної Надії Новицької.

Головну роль серед експонатів Надя відвела своєму полотну «Володарка птахів». Ефектна червоно-біло-чорна графіка привертає увагу вишуканістю й витонченістю. Художниця зізнається, що дуже любить свою героїню, оточену казковим птаством. Поруч із нею — «Сон Ікара», полотно, пронизане силою руху, експресією, бездоганними лініями й обрисами. «Хлопець з конем», «Дзвіночки», «Гертруда» — це далеко не весь перелік робіт юного графіка. Безумовно, можна з упевненістю сказати, що полотна претендують на серйозну оцінку мистецтвознавців і самі просяться на обкладинку солідного ілюстрованого видання. Ілюстрація — ця тема, що художниці особливо до душі.

«Сон Ікара».

...На малюнках, які ми розглядаємо разом з Надією, найчастіше, мабуть, зустрічається кінь. Десь він виступає тлом, десь центральним образом, десь — «бек-вокалом». Але відчувається особливе тепло, ніжні почуття до цієї улюбленої багатьма майстрами пензля тварини. Викладач Світлана Белецька, що вчить Надю на кафедрі графічного дизайну Київського інституту реклами в його Херсонській філії, не приховує гордості за свою вихованку: «У дівчинки безсумнівний талант графіка, вона має власне художнє чуття, що дається, схоже, звідкись згори. Щиро радію її успіху».

Сама художниця особливістю свого стилю вважає внутрішню наповненість і цілісність кожної картини. Розповідає, що одні полотна виношує в голові тривалий час, інші — народжуються буквально за один підхід. І не малювати Надя вже просто не може: що не робить — рука машинально виводить фігури, плями, лінії, бризки. Так-так, саме бризки — ця техніка так і називається: бризкографія. Вона дає можливість втілити найсміливіші фантазії.

Надія Новицька (праворуч) **зі своїм учителем Світланою Белецькою під час відкриття виставки, біля полотна «Володарка птахів».**

Зустрітися з обдарованою херсонською художницею було досить непросто: Надя дуже зайнята, бо окрім навчання ще й працює — викладає в дизайн-ліцеї. Її майстерність удосконалюється з кожним роком навчання й роботи, про що свідчить, мабуть, те, що художниця не боїться зізнатися у своїх «слабкостях»: «Коли дивлюся на свої роботи, виконані, приміром, на другому курсі, відчуваю бажання все намалювати по-іншому».

Високу оцінку одержала виставка й з боку керівництва Київського інституту реклами. «Роботи дають можливість простежити, чого досягли учні за багато років «цілісного» навчання — адже в Херсоні майстри ростуть послідовно, переходячи зі щабля на щабель: художня школа — дизайн-ліцей — інститут. І все це завдяки старанням талановитого художника Анатолія Слипича, засновника й натхненника цілісного освітнього комплексу», — відзначив ректор вузу.

«Я ще не знаю, чим саме займатимуся в житті, — говорить Надія Новицька, — але впевнена: малюватиму! І неодмінно ілюструватиму книги».

Алла БРУСИЛОВА.

Херсон—Київ.

Фото Євгена САФОНОВА.

Він увійшов у літературу

На VI Весняному Київському міжнародному книжковому ярмарку «Книжковий світ» відбулася зустріч з читачами та автограф-сесія молодого українського письменника Володимира Козловського (на знімку). ***Автора представляло видавництво «Криниця», яке випустило дві його книжки, а нині готує до друку третю.***

«І попередні книжки оповідань, новел, повістей — «Немного вечера на пляжном песке» та «Картата сорочка», і нова — це чудові, глибоко психологічні речі», — зазначив директор видавництва — народний художник України, лауреат Шевченківської премії Леонід Андрієвський.

Представляючи автора, він підкреслив: Володимир Козловський — справжня зірка в нашій прозі. «Він стрімко і вагомо увійшов в українську літературу — і російськомовними, і україномовними творами. На сьогодні це нове слово у нашому сучасному молодому письменстві», — сказав керівник видавництва.

На переконання Л. Андрієвського, хоч велика преса «ще не бачить» цього автора, але його немає з ким порівняти в молодому поколінні. «Багато хто з молодих, намагаючись щось «изображать», проходить повз вельми серйозні речі. Володимир Козловський дуже спостережливий, він бачить те, чого не бачимо ми, і нікого не повчає, кожному дає можливість поміркувати», — зауважив Л. Андрієвський у розмові з читачами.

Сам автор розповів: в його планах — випуск п'яти-шести вже підготовлених ним видань. Серед них — серія колоритних ірландських казок. Після захопливої «Бутер МакБроді і п'ять душогубів» письменник створив кілька нових — «МакБран і Золотий годинник», «Козаки у пабі» (у якій об'єднав територіально далекі одна від одної Ірландію та Україну), «Семюель Паттерсон та історія зачарованого замку». Казки В. Козловський друкуватиме зі своїми ілюстраціями, які він одразу і продемонстрував: лепрекони, клурікони, хоббіти, гноми та інша симпатична фантастична дрібнота.

За словами автора, нині він працює одразу над багатьма творами: оповіданнями; вестерном «П'ять на столі і дві у руках»; романами «Евридика», «Бердянск», «Звездопад» — про бандитизм і рейдерство та «Автобус в Ад», у якому сперечається із самим Данте Аліг'єрі. «Робота над цим романом дуже тяжка. Якщо над оповіданням я можу працювати впродовж трьох-чотирьох годин, то тут, попрацювавши 15 хвилин, я вже виснажений», — сказав письменник.

На книжках 22-річний автор не заробляє. «Я працюю на різних роботах і заробляю копійки, хоча й маю вищу освіту. Але це тільки початок».

Валентина ПАЩЕНКО.

Фото Олександра КОСМАЧА (Укрінформ).

Коли ліхтарики горять

Любов, мов маленький ліхтарик, загоряється в серці. Та люди необережні з вогнем і він спопеляє серце або згасає, спустошуючи душу. А любов шукає притулку в іншому серці...

На таку філософію налаштовує вистава Донецького національного академічного муздрамтеатру «Опалені коханням» за п'єсою С. Шальтяніса і С. Яцінявічуса «Казка про Моніку» **(на знімку).**

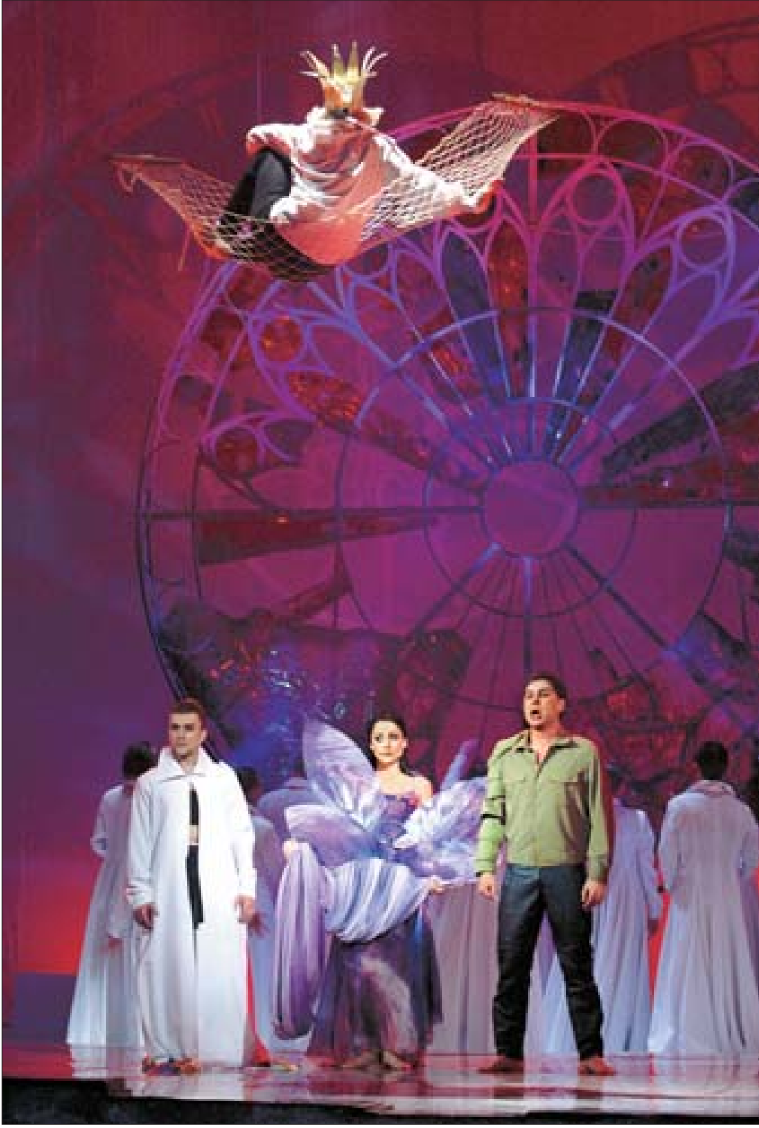
У Донецькій муздрамі історію Моніки розказано так, що на серці залишаються шрами високих трагедій. На сцені вирують стихії — дощ, вода, сонце — все це в сценографії Володимира Медвідя передано світлом. У виставі є місце і для сліз, і для тверезих оцінок. Дію веде Корифей — Дмитро Нартов. Він гіпнотизує терпкувато-м'яким тенором, йому — віриш. Настрій і динаміку задає музика. Це «рок-легенда», тут звучать фрагменти хітів рок-груп: «Muse», «TheRevels», «U2». Та оригінальною виставу роблять таки власні мелодії. Постановник вистави і автор текстів пісень Вадим Пінський та автор музичного оформлення Юрій Квасниця створили справжні хіти — деякі з них могли б звучати й поза виставою. Ключова пісня «Ліхтарики сердець» підкорила публіку.

Не лише вокальні партії, а й драматичні ролі в цій виставі віддано артистам-вокалістам. На прем'єрній афіші, на червоно-чорному тлі — молода пара. Постать Моніки (Вікторія Кривошеєва) сплетена з язиків полум'я. А її обранець Роландас (Максим Селіванов) — у металевій броні. Він ховає своє серце від почуттів за бронею холодності; вона — попри все, палко кохає його. Третього героя — Юлюса (Володимир Квасниця), навіки закоханого в Моніку, на афіші немає, хоча всі біди в цій виставі поділено на трьох — і розчарування любові, і нездійснене щастя, і самота. Здається, і життя на трьох одне, лиш руйнується воно у кожного по-своєму. І кожен от-от втратить навіть надію, бо більше втрачати нічого. Хіба що у Моніки є чайник — на згадку про Роландаса. У Роландаса є дірявий човен, де він жив, коли вигнали з дому. У Юлюса є танк, бо Юлюс армійський і дитдомівський, окрім танка, йому любити нікого.

Під човном у Моніки з Роландасом промайнули кращі миті кохання. Але Роландас надто амбітний для такого щастя. Юлюс — інший. Моніку він зустрів на вокзалі. Закохався одразу, і життя набуло сенсу. Байдуже, що Моніка любить Роландаса, і носить під серцем його дитину... — заміж вона йде за Юлюса. Тож кому мало б дістатися щастя? І хто винний у смерті Моніки... і чиє життя має наповнити сенсом новонароджене немовля?..

У пошуках відповідей допомагає мовчазний, але дуже промовистий персонаж — Хор (артисти балету; балетмейстер-постановник Василь Маслій). Пластичне рішення вистави будується так, що Хор показує те, що, ймовірно, хтось не наважився сказати вголос. Та головне розумієш і без слів: будь-яке щастя може початися дуже просто, десь під дірявим човном, і втрачається так само просто. У фіналі світло меркне, в руках артистів загоряються ліхтарики. Це, крізь життя, що згасає, пробивається вогонь нової любові й шукає притулку в іншому серці...

Ірина ГЕРМАНЮК.

Фото Вячеслава ПАЩУКА.

У виставі є місце і для сліз, і для тверезих оцінок

Чи потрібний сільській бібліотеці комп'ютер?

«Так!» — в один голос відповідають бібліотекарі

Торік частина випускників сільських шкіл, зібравшись вступити до вузів, зробити цього не змогли. У їхніх селах не знайшлося комп'ютера, що працює у системі Інтернет, без чого не можна вчасно вийти на державний портал і оформитися для участі в тестуванні. Якщо сільські мешканці позбавлені сучасних засобів зв'язку, це дискримінація. І питання, чи потрібен сільській громаді комп'ютер, здається некоректним. Така техніка в сільських бібліотеках уже не розкіш, а необхідність. І водночас — це більша проблема.

Саме по собі придбання комп'ютера для сільської громади справа неважка. Можна знайти спонсора або одержати техніку шляхом участі в будь-яких міжнародних програмах, а можна й самим селянам скинутися на комп'ютер для бібліотеки. Проблема в іншому. По-перше, більшість сільських бібліотек узимку не опалюються, а холод насилу витримують не тільки люди, а й техніка. По-друге, стан електропроводки такий, що під'єднання сучасної техніки стає неможливим. І ще низка причин залежать від структурної ситуації, у якій працюють сільські бібліотеки.

Справа в тому, що вони мають різну підпорядкованість. Частина бібліотек, на рівні міст і районів, об'єднана в централізовану систему, інша пройшла децентралізацію й перебуває на утриманні сільських громад. Якщо село не деструктивне й у ньому є бюджетоутворююче підприємство, децентралізація має позитивний результат. Зовсім інша картина — коли у громади порожні кишені. Хоча кожний сільський голова розуміє, що без нових технологій його село не зможе розвиватися. І навіть якщо окремі жителі знайдуть можливість під'єднатися до Інтернету, загалом проблему розв'язано не буде. Адже є такі складності, як обслуговування комп'ютера, його під'єднання до мережі, уміння користуватися технікою.

☞ ФАКТ

У Луганській області 372 сільські бібліотеки. 270 об'єднані в централізовані бібліотечні системи й тільки 90 — на балансі сільрад.

Заступник директора з питань автоматизації бібліотек обласної бібліотеки ім. М. Горького Світлана Моісеєва каже:

— У системі централізації ми працюємо з 1975 року, і довго нам здавалося, що централізоване комплектування, методичне керівництво, планування — це правильно. Але сьогодні ми бачимо, що це не завжди добре. Якщо сільрада може розв'язати проблеми своєї сільської бібліотеки, причому не тільки з точки зору фінансування її видатків, то чому б їй не утримувати цей об'єкт соціальної сфери? Виходить дуже хороший результат. Цього року ми помічаємо деструктивні моменти, пов'язані з розвалом централізованої бібліотечної системи. Наша реакція неоднозначна, адже ми бачимо різне ставлення до того, що відбувається, зі сторони керівників районів. Деякі з них дотримуються такої логіки: нехай сільська бібліотека залишається на балансі райради, але сільрада, у свою чергу, повинна перераховувати гроші району на утримання цієї бібліотеки.

Певна річ, є керівники, які з розумінням ставляться до проблем сільських бібліотек. От у Перевальському і Новоайдарському районах децентралізація бібліотек завершилася досить успішно. Сьогодні тут є свої лідери, вирішуються питання комп'ютеризації. Зокрема, одна із сільських бібліотек Перевальського району стала переможцем програми «Бібліоміст». Це чотирирічна програма, за допомогою якої населення знаходить можливість доступу до інформації шляхом оснащення бібліотек необхідною комп'ютерною технікою.

Рік тому тільки три сільські бібліотеки області мали комп'ютери, але жоден з них не був під'єднаний до Інтернету. З початку поточного року вже 11 бібліотек села мають комп'ютерну техніку, й вся вона під'єднана до «всесвітньої павутини», завдяки сільській владі. Це або мобільний зв'язок, або радіоінтернет. Тут, мабуть, треба зробити застереження: зв'язок став можливий завдяки тому, що села — неподалік Луганська й можуть ловити сигнали. Іншим пощастило менше. Проводового Інтернету практично немає в жодному селі. Телефонний зв'язок аналоговий, і в технічному відношенні тут є великі проблеми, на розв'язання яких потрібні мільйонні затрати.

Громада, що зуміла комп'ютеризувати свою бібліотеку, одержала великий доступ до інформаційного ресурсу й від цього тільки виграла. По-перше, школярі мають можливість дистанційного навчання. Утримувати комп'ютер набагато дешевше, ніж цілу школу, в якій вчиться всього десять учнів. Не залишаючи свого села, молодь дізнається про нові навчальні програми, зробить запит необхідної літератури, підручників. Та й селяни тепер можуть одержати інформацію з різних інстанцій — піди в бібліотеку й попроси про це бібліотекаря. Він усе вміє, бо пройшов спеціальне навчання в обласній бібліотеці ім. Горького.

Спершу сільські бібліотекарі з жахом дивилися на техніку. Потім захопилися, просили додаткового часу, щоб стати «навігатором у комп'ютерних технологіях». База в обласної бібліотеки хороша — десять сучасних машин, обладнаних VEB-камерами, гарнітурами, ліцензійним програмним забезпеченням тощо.

Цікава деталь. Тих, хто навчається працювати з Інтернетом, орієнтують на створення VEB-сторінок. Щоб молодь працювала над створенням історії свого села у віртуальному світі: які люди тут живуть, якими ремеслами займаються, як проводять свята, дотримуються традицій предків. А ще — чим знаменитий край, яка тут природа й визначні пам'ятки. Такі проекти в сільських бібліотеках уже з'являються.

— Школа не може бути центром доступу в Інтернет для всієї громади, адже це, по суті, закрита установа, що має свій режим роботи, — пояснює Галина. — А бібліотека завжди була соціальним центром села. Треба тільки, щоб місцева влада змінила до неї своє ставлення.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

На знімку: цей комп'ютер їде в село. Директор обласної бібліотеки ім. Горького Інна Рибянцева в дорозі ще раз перевіряє його стан.

Фото з архіву обласної бібліотеки ім. Горького.

Преподобний трактор та інші

Влаштувавши не одну персональну виставку в різних містах України, а також у Німеччині та в США, хмельницький живописець Олександр Антонюк до свого сорокаріччя показав картини і в обласному Художньому музеї. Ця виставка стала добрим подарунком для любителів живопису. Хто хоч раз бачив роботи Антонюка, вже не сплутає їх ні з чиїми. Є у автора цикл про козака Мамая, біблейський цикл із пророками, святими та Божим сімейством. А є незбагненні міські сюжети, що чомусь нагадують ікони.

Ну, хто б додумався зобразити «Житіє преподобного трактора»? Це таки справді житіє. Бо сам трактор — не купа заліззяччя, а наче жива, виснажена важкою працею істота. І кругом нього туляться святі небожителі: чи то співчувають, чи то благословляють.

Роботи художника не назвеш еклектичними, де намішані образи, ідеї, епохи. А водночас несподівано виникають якісь натяки, що об'єднують віки та вірування. То з полотен дивляться Аарон та Мойсей, а то раптом «Музика на вулиці», де хлопчик-скрипаль заробляє на життя. Глянеш — і вулиця наша, і хлопчик наш. А придивишся — наче стоїть він на цій вулиці ще з часів Мойсея.

Чи ось прийшов на зупинку «Обіцяний трамвай»: у нього сідають люди, звична міська картинка. Але несподівано на передньому плані — два іудеї з якимись письменами в руках. Чи це вони приїхали до нас у цьому трамваї часу, щоб передати свої сувої, чи ми повертаємось до древніх витоків. От і вгадай, хто кому що пообіцяв.

У своїх роботах Антонюк часто повертається до біблійних сюжетів. «Приборкання полохливого звіра», «Козел Азазела», «Пророк» — старозавітні сюжети, які не кожен нині пригадає. Зате в «Благовіщенні» та «Втечі у Єгипет», здавалося б, немає нічого нового — звичні євангельські розповіді. Але розказані художником незвично. Всі святі й пророки оригінально стилізовані — в древньому одязі, з непропорційно маленькими руками. І на цьому тлі — дуже точні, написані в класичній манері обличчя. Забери від них антураж тисячолітньої давнини, а вони все так само пронизливо дивитимуться на нас.

Мало того, в багатьох чоловічих лицях наче вгадуються риси самого художника. І не те що приміряє до себе одяг святих, а хоче проникнути в суть буття, побачити себе в ньому, зіставити, зрозуміти — думкою, серцем та уявою.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Фото автора.

ХРОНІКА

Мапу держави вишивали 237 осіб

Вишиту мапу України завбільшки 1 на 1,30 м днями презентували серед блискіток, штучних квітів, перук і кринолінів. Був саме розпал весільного ярмарку в Міжнародному виставковому центрі столиці. Враження від унікального проекту попсували ведучі, що оголошували національний рекорд... російською мовою.

На зауваження щодо мови керівник експозиції Людмила Єсаулова пообіцяла, що ведучі виправляться до наступного ярмарку. Крім цього, кічу було вдосталь. Галасливі тамади, пишнотілі українки в дешевих лелітках, люди в костюмах корівок із вінками на головах, що гарцювали на сцені опісля.

І все ж таки серед цього виставкового весілля проект майстрині Тетяни Протчевої не загубився. Вона вишиває мапу України хрестиком від літа 2009 року. Спершу провела дослідження традиційних візерунків, обрала типові для кожної області, намалювала ескіз і звірила з мальованими картами в Інституті картографії. Потім вишила контури України й почала возити на іміджеві виставки по всьому світові. Мапа була в Японії, США, Китаї, Шотландії, Ізраїлі тощо. Всюди докладали руку бажаючі, робили по кілька стібочків або й цілі орнаменти, тож у результаті над картою попрацювали 237 осіб. Кожна область утілена в традиційних символах: це — берегині (Полтава), безконечники (Запоріжжя), метелик (Донецьк), ружі (Київ), восьмипелюсткова зірка-сонце (Львів), квіти (Одеса) тощо. Майстриня зауважує: техніка вишивки хрестиком дуже давня, тому поширена і зрозуміла в усіх країнах.

Унікальну мапу внесли до Національного реєстру рекордів України. Почалося з того, що експерт реєстру Віталій Зорін брав у майстрині кілька уроків вишивки, а потім запропонував їй зафіксувати рекорд. Мапа має власний «паспорт», куди внесені імена всіх 237 рукодільників. Надалі полотно зберігатиметься у приватному музеї вишивки, який Тетяна Протчева заснувала рік тому.

— Моя мета — всюди представляти імідж України та робити це стильно, — каже майстриня. — Карта подорожуватиме зі мною. В Україні її вже хотіли купити, але я навіть слухати не стала: це — іміджевий проект. Також маю ідею щодо Євро-2012: зобразити на канві території держав-господинь із усіма містами, де відбудеться чемпіонат. Ескіз уже дозріває в думках.

До слова, Тетяна Протчева не вперше створює вишивку завбільшки з державу. У 2005 році вона зобразила мапу України японськими нитками, що сяють у темряві, та оздобила камінням Сваровські. Собівартість тієї роботи — близько тисячі доларів. Після презентації першої мапи виникла ідея зробити теперішню, представивши кожну область України місцевим візерунком. Окрім того, майстриня відома своїми вишитими краватками й «метеликами» до фраків: ці аксесуари носять Віктор Ющенко, Олександр Омельченко, Анатолій Кінах, інші державні діячі й бізнесмени. Краватки від Протчевої коштують від 250 гривень. За кордоном майстриня дарує їх тамтешнім політикам. Рукодільниця розповіла «Голосу України», що мапу можна вишивати далі — аж поки вся канва не вкриється стібочками. Приєднатися може кожен, хто бажає. Проект-безконечник, що увібрав наші древні символи, так і зветься: «Україна — єдина країна».

Аніта ГРАБСЬКА.

У селі Клапаї Білозерського району невдовзі з'явиться «Болгарське село». У туристичному комплексі під такою назвою буде відтворено архітектуру, традиційний побут, кухню, старовинні ремесла перших переселців із Балкан, які з'явилися у Херсонській губернії ще в другій половині XVIII століття, *передає наш херсонський власкор Василь ПІДДУБНЯК*

У Москві помер кіносценарист Яків КОСТЮКОВСЬКИЙ, якому було 89 років. Митець брав участь у створенні таких популярних стрічок, як «Діамантова рука», «Кавказька полонянка», «Операція «И» та інші пригоди Шурика»

Зламати часом важче, ніж побудувати

Майже всі випадки скандального будівництва в Києві спростовують загальновідому істину, що ламати — не будувати. В нас усе навпаки — зупинити будівництво, навіть якщо воно йде з порушенням, вдається не просто. Однак є й позитивні зрушення. Нещодавно наша газета повідомляла про перемогу Генеральної прокуратури у справі щодо сумнозвісного будівництва біля станції метро «Театральна». Нагадаємо, Київський апеляційний суд 28 березня скасував рішення про визнання укладеним між Київською міською радою та ТОВ «Альянс–Центр» договору купівлі–продажу земельної ділянки.

Як удалося з'ясувати, за позовом товариства ТОВ «Альянс-Центр» судовим рішенням від 09.04.2008 року договір купівлі-продажу земельної ділянки для будівництва, експлуатації та обслуговування офісно торговельного центру по вул. Богдана Хмельницького, 7, у Шевченківському районі столиці було визнано укладеним. Тепер з 28 березня цього року зазначений договір купівлі-продажу вже не є укладеним. Як вважають у прокуратурі, сьогодні можна фактично говорити про відсутність у ТОВ права власності на ділянку. А це у свою чергу дає підстави для вжиття таких заходів:

1) звернення щодо скасування відповідного запису в Державному земельному кадастрі (скасування реєстрації права власності на ділянку);

2) звернення до суду про зобов'язання звільнити земельну ділянку, можливо, навіть з одночасним вирішенням питання про знесення забудови.

Після скасування рішення суду за 9 квітня 2008 року, найпевніше, ТОВ «Альянс-Центр» звернеться до Вищого господарського суду з оскарженням рішення від 28 березня 2011 року.

Одночасно товариство може також ставити питання перед Київрадою про надання йому спірної земельної ділянки в користування. Однак, зважаючи на суспільний резонанс, таке звернення навряд чи матиме перспективу.

Проте, з інформації, яку вдалося знайти, виходить, що товариство мало дозволи на будівництво та й низка судових рішень була на його користь. Крім того, ця ділянка досить довгий час знаходилась у товариства в оренді, і віримо, що вона припинена.

Водночас у разі відсутності права власності на ділянку та припинення права користування земельною ділянкою товариство та міська влада мають визначитися з наслідками та домовитися. Якщо домовитися не вдасться, міська влада має право вимагати знесення побудови та приведення земельної ділянки до попереднього стану. Але, якщо знесення будівлі (споруди) виявиться недоцільним у зв'язку з очевидним перевищенням вартості будівлі порівняно з вартістю земельної ділянки, суд може з урахуванням підстав припинення права користування земельною ділянкою постановити рішення про викуп власником будівлі (споруди) земельної ділянки, на якій вона розміщена, або про викуп власником земельної ділянки будівлі, або визначити умови користування земельною ділянкою власником споруди на новий строк.

Загалом можна припустити, скоріш за все, йтиметься чи про виділення земельної ділянки взамін цієї з грошовою компенсацією як мінімум за витрати на будівництво, чи просто про сплату містом грошової компенсації. Дізнатися думку столичної влади з приводу рішення суду та що вони планують робити далі, на жаль, не вдалося. Нас, як завжди, направили до прес-служби. А та у свою чергу запропонувала скинути лист з питаннями на факс і чекати на відповідь. А керівництва другого відповідача у справі — Головного управління земельних ресурсів Київради, — то ще не було, то вже не було.

Щоб уникнути взагалі витрат на грошову компенсацію чи виділення земельної ділянки взамін існуючої, київській владі, а ще більше — її юристам варто ретельніше вивчити обставини, за якими забудовна компанія отримувала дозволи. І якщо з'ясується, що ті дозволи були отримані з порушеннями і той, хто їх отримав, свідомо досягав позитивного для себе результату не завжди законним шляхом, тоді всі витрати по поверненні спірної ділянки у первісний вигляд будуть покладені на псевдозабудовника.

Якби ще й чиновники відповідали за свої дії, то кількість проблемного будівництва у Києві різко зменшилася б. І жаль, що чіткий припис про заборону затвердження містобудівної документації, місцевих правил забудови без їх громадського обговорення з'явився у законі лише у вересні 2008 року (ст. 30-6 Закону України «Про планування і забудову територій»).

Громадська ініціатива по боротьбі з протиправними забудовами «Збережи старий Київ» називає такі причини незаконності вказаної забудови:

— будівництво ведеться з порушенням усіх містобудівних норм та правил. Новий будинок будують за 6 метрів від фасаду семиповерхового будинку — пам'ятки архітектури радянського періоду. А відповідно до п. 13 ДБН 360-92 «Планування і забудова міських і сільських поселень» відстань між поздовжніми стінами будинків має бути не менше 20 м. Із вікон власникам квартир доведеться бачити глуху стіну торгівельно-офісного центру довжиною 50 метрів, тобто вони позбудуться світла та повітря;

— під загрозою будуть знаходитися (і вже знаходяться) споруди ст. метро «Театральна» і фундаменти споруджених поряд будинків;

— на місці будівництва було знищено сквер;

— торговельно-офісний центр збільшить і без того занадто високе транспортне та пішохідне навантаження на цю маленьку ділянку;

— проти будівництва підписалися більш як три тисячі чоловік. Але влада повністю ігнорує думку і мешканців будинку, і всього мікрорайону;

— у своєму листі від 30.12.2009 Головне управління з благоустрою м. Києва повідомляє, що не давало дозволу на встановлення огорожі за адресою цього будівництва, і приписує його демонтувати.

Олена БЕСПАЛЬСЬКА.

Учора Молодіжний рух Києва провів акцію протесту проти незаконної забудови по вулицях Пушкінській і Б. Хмельницького, 20/7 (над станцією метро «Театральна»).

МОВОЮ ДОКУМЕНТА

Із рішення Київської міської ради від 13 липня 2006 року № 55/55

Про відміну пункту 36 рішення Київської міської ради від 29.05.2003 № 486-2/646 «Про надання і вилучення земельних ділянок та припинення права користування землею».

«Земельна ділянка на вул. Богдана Хмельницького, 7, у Шевченківському районі м. Києва розташована над вестибюлем станції метро «Театральна» Святошинсько-Броварської лінії Київського метрополітену, а тому будівельні роботи на цій земельній ділянці можуть спричинити пошкодження купола вестибюля станції, що підтверджується відповідним актом обстеження станції метро «Театральна». У результаті обстеження встановлено, що котлован розміщено над куполом касового залу та сполученням ескалаторного тунелю з куполом касового залу. Котлован виритий без відповідного облаштування та кріплення. Окрім того, товариство з обмеженою відповідальністю «Альянс-Центр» не уклало з комунальним підприємством «Київський метрополітен» договору за технічним наглядом у період будівництва та не погодило з останнім проектно-кошторисної документації на будівництво. Будівництво офісно-торговельного центру на вул. Богдана Хмельницького, 7, у Шевченківському районі м. Києва створює загрозу для нормальної роботи станції метро «Театральна» та безпечного перевезення пасажирів, що виявляється у порушенні гідроізоляції конструкцій станції, підтопленні станції в період сильних атмосферних опадів, руйнуванні конструкцій у результаті зсуву грунту або падіння будівельних конструкцій».

БУКВА ЗАКОНУ

Стаття 368 Кримінального кодексу України

Одержання хабара

1. Одержання службовою особою в будь-якому вигляді хабара за виконання чи невиконання в інтересах того, хто дає хабара, чи в інтересах третьої особи будь-якої дії з використанням наданої їй влади чи службового становища — карається штрафом від семисот п'ятдесяти до однієї тисячі п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням волі на строк від двох до п'яти років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

Загалом за інформацією різних ЗМІ та інтернету вдалося встановити таку хронологію:

— 29 травня 2003 року *Київська міська рада прийняла рішення № 486-2/646 «Про надання і вилучення земельних ділянок та припинення права користування землею», пунктом 36 якого був затверджений проект відведення земельної ділянки ТОВ «Альянс-Центр» для будівництва, експлуатації та обслуговування офісно-торгівельного центру на вул. Богдана Хмельницького, 7 у Шевченківському районі м. Києва»;*

— у ніч на 30 грудня 2005 року *Театральний сквер було обнесено парканом;*

— на новорічні свята 2006 року кияни відбили першу спробу розпочати будівництво над метро «Театральна» шляхом пікетів і відкритого протистояння;

— з 30 на 31 травня 2006 року *ТОВ «Альянс-Центр» знесло зелені насадження, які були на ділянці;*

— у червні 2006 року *Прокуратура міста Києва винесла свій протест щодо будівництва, Управління державного архітектурно-будівельного контролю КМДА внесло припис про зупинку і заборону будівництва, Головне управління охорони культурної спадщини КМДА внесло припис про заборону будівництва;*

— Рішенням Київської міської ради 55/55 від 13.07.2006 р. рішення КМР 3486-2/646 від 29.05.2003 р. щодо оренди земельної ділянки ТОВ «Альянс-Центр» було скасовано як таке, що «створює загрозу для нормальної роботи станції метро «Театральна» та безпечного перевезення пасажирів, що виявляється у порушенні гідроізоляції конструкцій станції, підтопленні станції в період сильних атмосферних опадів, руйнуванні конструкцій у результаті зсуву ґрунту або падіння будівельних конструкцій»;

— 12 грудня 2007 року *Міністерство культури і туризму своїм наказом включає земельну ділянку по вулиці Богдана Хмельницького, 7 до охоронної зони Національного академічного театру російської драми імені Лесі Українки;*

— Рішенням Київської міської ради від 20 грудня 2007 року № 1464/497 земельна ділянка була продана ТОВ «Альянс-Центр» за 2 мільйони гривень;

— у березні 2008 року *забудовник одержує новий дозвіл на будівництво від Інспекції архітектурно-будівельного контролю в місті Києві;*

— кияни знову виступили з протестом і в листопаді 2008 року передають київському міському голові Леоніду Черновецькому близько трьох тисяч підписів мешканців столиці проти вказаного будівництва;

— 13 листопада 2008 року *Прокуратура міста внесла приписи начальнику Державної архітектурно-будівельної інспекції Міністерства регіонального розвитку та будівництва України та начальнику Інспекції державного архітектурно-будівельного контролю у місті Києві про скасування дозволу на проведення будівельних робіт та зупинення будь-яких робіт на цій земельній ділянці. Але будівельні роботи на зазначеній ділянці, навпаки, інтенсифікувалися, котлован було вирито хронологічно після припису Прокуратури міста. Щоденно вивозиться кілька десятків вантажівок з ґрунтом;*

— 25 листопада 2008 року *Головне управління з надзвичайних ситуацій КМДА звернулося до Інспекції державного архітектурно-будівельного контролю у місті Києві щодо можливих негативних наслідків будівництва для населення і поряд розташованих об'єктів містобудування;*

— 8 грудня 2008 року *Державна архітектурно-будівельна інспекція скасувала дозвіл на будівництво;*

— у квітні 2009 року *Міністерство регіонального будівництва і розвитку України, а точніше, підпорядкована йому ДП «Укрдержекспертиза» відкликала позитивний висновок комплексної державної експертизи, виданий службою «Київдержекспертиза» на будівництво 06.12.2004 р.;*

— судовим рішенням від 09.04.2008 р. договір купівлі-продажу земельної ділянки для будівництва, експлуатації та обслуговування офісно-торговельного центру по вул. Богдана Хмельницького, 7 у Шевченківському районі столиці було визнано укладеним;

— 16 червня 2009 року *Київський апеляційний адміністративний суд не задовольнив апеляційну скаргу Інспекції державного архітектурно-будівельного контролю у м. Києві щодо скасування припису про зупинення дії дозволу на виконання будівельних робіт;*

— 28 березня 2011 року *Київський апеляційний суд скасував рішення про визнання укладеним між Київською міською радою та ТОВ «Альянс-Центр» договору купівлі-продажу земельної ділянки.*

Протистояння триває.

Сміттєзавод у... лісі?

Побутові відходи передбачено складувати висотою до 20 (!) метрів неподалік від дендрарію, каскаду озер та пам'ятки природи — водного джерела «Ревуха»

СКАНДАЛ!

Вінницька міська влада знайшла місце для нового полігона складування твердих побутових відходів — у лісі біля села Людавка Жмеринського району. Представники громади разом з сільським головою Романом Пашковським проти такого сусідства. Їх підтримують жителі сусідніх сіл, зокрема, Почапинець, Новоселиці, дачного кооперативу «Людавка», який найближче до місця, де планують розмістити міський смітник.

«Дайте нам дихати»

Свою незгоду поставити під носом смітник вони ще раз підтвердили під час громадських слухань. Їх проводив замовник будівництва — управління комунального господарства та благоустрою Вінницької міськради. Відбувалося зібрання у залі Жмеринського районного будинку культури.

— Якби це було в селі, зібралися б усі люди, — каже сільський голова Людавки Роман Пашковський. — А так хто може добратися до Жмеринки, та ще й на шосту вечора. Все одно зійшлося приблизно 150 осіб.

Люди тримали у руках плакати з написами: «Ліс — не смітник», «Дайте нам дихати» тощо. Представників громади частково підтримали присутні в залі члени громадської ради, що діє при облраді та облдержадміністрації. Так, Петро Бойко вніс пропозицію провести громадську експертизу правильності та законності оформлення документів на створення полігона.

Втім, голоси громади залишилися гласом волаючого в пустелі. Їм роз'яснили, що участь в голосуванні можуть брати тільки представники організацій, що знаходяться на суміжній (сусідній) території з місцем для полігона, а також замовник. Мовляв, так гласить закон. Таких представників було троє. Наміри влади про створення нового полігона підтримали: директор ДП «Жмеринський лісгосп» Павло Бендера, представник служби автомобільних доріг у Вінницькій області Григорій Сорока, представник замовника документації, начальник управління комунального господарства та благоустрою Вінницької міськради Ігор Корольчук.

Чому селяни «проти»?

За словами сільського голови Людавки Романа Пашковського, у документах, на підставі яких має з'явитися новий полігон, є багато порушень законодавства. Кожне з них голова підтверджує документами.

Порушення перше: кому належить земля

Замовник будівництва полігона — управління комунального господарства та благоустрою міськради — отримав Державний акт на право постійного користування земельною ділянкою (площею 148,8 га), що знаходиться у лісі поблизу Людавки, 26 лютого 2010 року.

— Зверніть увагу на дату, — наголошує співрозмовник, — 26 лютого минулого року. А ось інший документ. Цитую: «...станом на 25 січня 2011 року на обліку квартирно-експлуатаційного відділу Вінницького гарнізону знаходиться земельна ділянка загальною площею 148,8 га, що розташована у військовому містечку №82 села Людавка Жмеринського району та закріплена за військовою частиною А-2287 Міністерства оборони України. Лісовий масив на обліку та обслуговуванні Шепетівського військового лісгоспу». Це фрагмент з листа на ім'я голови громадської ради при облраді та облдержадміністрації Пилипа Прудиуса. Підписав його начальник квартирно-експлуатаційного відділу Вінницького гарнізону підполковник пан Гармідер.

— Як так могло статися, що одна й та сама ділянка землі належить одразу двом господарям? — додає сільський голова.

Порушення друге: що буде з дендрарієм і джерелом?

У містобудівному обгрунтуванні об'єкта зазначено, що територія заліснена малоцінними породами дерев. «Якщо дуб, ясен, граб, які ростуть у нашому лісі, розробники документа сприймають як малоцінні породи, то які ж тоді є цінні? — запитує сільський голова. — Зрештою, йдеться не про види дерев. Мова про інше — чинне законодавство взагалі забороняє розміщувати полігони твердих побутових відходів у лісах та лісопарках: **«Розміщення полігонів твердих побутових відходів не допускається на землях, зайнятих лісами, лісопарками, іншими зеленими насадженнями» (п.2.3 Положення про державні будівельні норми Держбуду України (2005 рік).**

— Полігон хочуть розмістити біля дендрологічної ділянки Жмеринського лісництва, — кажуть жителі Людавки. — Не ми ж встановили щит з написом «Дендрарій». А трохи далі з-під землі б'є джерело «Ревуха». Його офіційно визнано пам'яткою природи місцевого значення. Так само заповідний статус має дендрологічна ділянка. На відстані трохи більше двох кілометрів — каскад озер. Вони внизу від місця майбутнього полігона. Розташовані по руслу річки Ровець, притоки Південного Бугу.

Порушення третє: у кого нелади з арифметикою?

— Об'єкт планують розмістити на відстані 3—5 кілометрів від найближчих населених пунктів, — так зазначено у містобудівному обгрунтуванні, — продовжує сільський голова. — Але ж це, м'яко кажучи, неправда. Не знаю, хто з авторів документа міряв відстань, але він збільшив її приблизно у десять разів.

За словами Романа Пашковського, від лісу до дачного масиву «Людавка» лише 500 метрів. Така цифра зафіксована працівниками Жмеринської СЕС. Про це головний санітарний лікар району пан Кащук повідомив замовника (лист №02-02/3818 від 14.07.2010 року). Цитуємо: «Встановлено, що земельна ділянка площею 148,8 га, яка розташована на території Людавської сільради (за межами населеного пункту), межує з північного заходу з житловою забудовою села Людавка на відстані 1200 метрів, а з дачним кооперативом — 500 метрів (площею 10,6 га) та 800 метрів (площею 60,0 га)».

Незважаючи на це, головний санітарний лікар району робить висновок: «Дана земельна ділянка відповідає нормам санітарно-захисної зони». Про це зазначено у згаданому вище листі. Менш як через місяць після такого висновку постановою тієї ж Жмеринської СЕС тимчасово заборонено експлуатувати деякі з криниць, зокрема, тієї, що знаходиться на подвір'ї жительки пані Грабік (вулиця Леніна, 101). Перевіривши стан води, фахівці встановили, що вона не відповідає стандартам з бактеріологічних показників. Цитую: «...показник колі-індекс становить 2380 при нормі — не більше 9. Це є порушенням ст. 18 Закону України «Про забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя населення».

Не стикуються ще одні цифри. У документі неточно зазначено відстань до магістрального газопроводу високого тиску, він проходить по одній із сторін лісового масиву між Людавкою і дачним селищем. Розробники документа «дотягнули» відстань, щоб «вписатися» у встановлені норми, стверджує сільський голова, посилаючись при цьому на конкретні документи.

Порушення четверте: маленький заводик чи великий полігон?

— Нас запевняють, що в лісі буде завод для переробки сміття, який можна ставити навіть у місті, де живуть люди, — продовжує сільський голова. — Але це на словах. У документах ситуація має інший вигляд. Про те, що завод збудують тільки у другу чергу, пан Корольчук написав у листі директору Вінницького філіалу «НДІпроектреконструкція» пану Рекуті.

Цитую: «...введення в експлуатацію сміттєпереробного заводу та комплексу із знешкодження побутових відходів здійснюватиметься у три черги: 1. Адмінзона, господарська зона, сортувальна лінія, перша черга полігона, очистка фільтрату... 2. Сміттєпереробний завод. 3. Друга і третя черга полігона».

— Як бачимо, — продовжує сільський голова, — насправді йдеться про великий полігон, а не про маленький заводик.

Щоб хоч трохи уявити масштаби полігона, співрозмовник знову звертає увагу до уже згадуваного обгрунтування. «Ізоляція твердих побутових відходів (ТПВ) здійснюватиметься підсипанням кавальєрами грунту. Глибина котлована в основі полігона залежатиме від рівня грунтових вод. Під час досліджень у жодній із свердловин води не знайдено на глибині до 10 метрів».

Відходи все-таки складуватимуть. Про це чітко сказано у документі: «75 га площі передбачено для складування ТПВ. Термін експлуатації — 20 років». Поділять цю площу на 23 ділянки, у документі вони значаться як робочі карти.

Ще одна цитата з документа: «Дану ділянку (75 га) можна використовувати для складування ТПВ висотою 20 метрів терміном на 20 років, обслуговуючи 500 тисяч населення».

Що матиме громада, крім запаху «фіалок»?

— А нічого! — категорично відповідає сільський голова. — Ніхто офіційно нам нічого навіть не обіцяв для поліпшення благоустрою села. Плати за землю також не буде. Чому? Бо власникам цієї ділянки надана пільга. Про це сказано у листі Жмеринської податкової (№943710/15-112 від 06.09.2010).

— Громада проти насамперед тому, що такий об'єкт завдасть непоправної шкоди екології нашого регіону.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.
Фото автора.

Представники громади села Людавка під час громадських слухань висловилися категорично проти спорудження сміттєпереробного заводу.

ТОЧКА ЗОРУ

Іван Огарков, голова громадського комітету:

— Замовники будівництва полігона повністю знехтували думкою жителів сіл Людавка, Почапинці і Новоселиця. Саме вони мали бути учасниками слухань з приводу вирішення питання про надання згоди на розміщення екологічно небезпечного об'єкта на території сільради. Організатори громадських слухань пішли іншим шляхом. Запросили до розмови тільки представників організацій, які межують з територією, де планують розмістити сміттєзвалище. Вони й підтримали наміри влади створити в лісі полігон. Тому й проводили слухання не в селі, а в райцентрі.

КОМЕНТАР

Ігор Корольчук, начальник управління комунального господарства та благоустрою Вінницької міськради:

— З метою утилізації відходів, які виробляє обласний центр, виконком міськради прийняв рішення про будівництво сучасного, за новітніми технологіями, сміттєпереробного заводу. Такі підприємства діють у Німеччині. Вони забезпечують екологічно чисте виробництво, добування в процесі виробництва енергії, яка буде використана на потреби територіальної громади. На такому заводі налічується 100 робочих місць. Зрозуміло, що працюватимуть там жителі навколишніх сіл. Фінансову підтримку на його спорудження надасть німецька фірма-інвестор. Вартість цього проекту сягає 250 мільйонів гривень.

Все це ми не раз роз'яснювали жителям громади. Щодо зауважень до містобудівного обгрунтування, то документ готували фахівці низки організацій — управління охорони навколишнього природного середовища, санстанції, управління містобудування та архітектури, управління земельних ресурсів, охорони пам'яток культури, філіалу «НДІпроектреконструкція». У своїх висновках вони вважають за можливе будувати у цьому місці завод. Відповідальність за такі висновки несуть керівники названих структур, а не замовник.

РЕГІОНИ

ДНІПРОПЕТРОВСЬК

Дніпропетровщина — у Ганновері

Дніпропетровська область взяла участь у міжнародній промисловій виставці «Ганновер Мессе-2011», яка нещодавно відбулася в Німеччині. Родзинкою експозиції були рекламно-презентаційні та відеоматеріали про регіональне інвестиційне агентство Дніпропетровщини, інформаційно-ресурсний центр «Відкрита влада», а також промислові досягнення більш ніж 70 підприємств області.

«Торік ми розпочали роботу над створенням привабливого інвестиційного клімату регіону. Область відкрита до співробітництва. Ми готові до взаємовигідної співпраці в багатьох галузях економіки», — зазначив з цього приводу голова облдержадміністрації Олександр Вілкул.

Відвідувачі Дніпропетровської експозиції найбільшу увагу виявили до підприємств сільського господарства, аерокосмічної промисловості, машинобудування. Наприклад, делегати з Німеччини запропонували свій досвід у розвитку енергоефективності та висловили зацікавленість у встановленні двосторонніх відносин з підприємствами середнього та малого бізнесу області.

ДОВІДКОВО

Виставка «Ганновер Мессе» — найбільша у світі виставка високих технологій, інновацій, промислової автоматизації, енергозбереження та систем управління виробництвом. З 1947 року вона дає можливість підприємцям з різних країн світу встановлювати високоякісні міжнародні контакти, залучати інвестиції та розширювати ринки збуту. Цього року в роботі виставки беруть участь 65 держав.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.

ВОЛИНСЬКА ОБЛАСТЬ

На підшипниках можна далеко заїхати

На колишньому Луцькому підшипниковому заводі (нині ПАТ «СКФ Україна») запрацював перший із двох заново змонтованих каналів з випуску малих конічних роликових підшипників. З пуском у червні ще одного такого каналу виробництво підшипників на заводі зросте з нинішніх 6 до 14 мільйонів штук на рік. Тепер «СКФ Україна» зможе поставляти продукцію таким споживачам, як «Фольксваген», «Гетрак», «Шкода». На нове виробництво витрачено 35 мільйонів гривень. Збори акціонерів прийняли рішення: у розвиток проекту вкласти ще 7,2 мільйона євро.

Микола ЯКИМЕНКО.

ЛУГАНСЬК

Завдання номер один — втримати ринок збуту

Експерти відзначають позитивні тенденції, що намітилися у фінансовому стані підприємств Луганщини. Загальна сума збитків за підсумками року становить 4,7 млрд. грн., що на 23 відсотки менше, ніж в 2009 році. Зокрема, підприємства машинобудування в 2010 році збільшили обсяг виробленої продукції, однак деяким доводилося працювати собі на збиток, щоб не втратити ринок збуту. За словами заступника начальника головного управління економіки Луганської ОДА Бориса Червоного, ситуація змінилася на краще, однак різкого стрибка цін на продукцію машинобудівників не відбулося. До речі, уперше за посткризовий період обсяг експорту підприємств області перевищив імпорт.

Алла АНТІПОВА.

Фармацевтичний ринок: на що витрачають бюджетні кошти

ЦІНИ

На сьогодні, за економічної нестабільності та відсутності досконалої законодавчої бази, ситуація на фармацевтичному ринку часто сприяє акумулюванню соціального напруження і на столичному рівні, і на загальнодержавному. Це потребує невідкладного втручання держави.

Нинішня законодавча база, на жаль, недосконала, містить чимало прогалин, які, звісно, впливають на механізм формування цін на лікарські засоби і вироби медичного призначення. Нагадаю, Постановою Кабінету Міністрів України від 25.03.09 р. №333 «Деякі питання державного регулювання цін на лікарські засоби і вироби медичного призначення» визначено національний перелік основних лікарських засобів і виробів медичного призначення (відповідно до міжнародної непатентованої або загальновживаної назви діючої речовини) і порядок формування цін. А Постановою від 17.10.08 р. №955 «Про заходи щодо стабілізації цін на лікарські засоби і вироби медичного призначення» (із змінами) встановлено граничні розміри постачальницько-збутових та роздрібних надбавок. Відповідно до вимог цих постанов, державному регулюванню підлягають ціни на лікарські засоби двох категорій: внесені до національного переліку; такі, що купуються повністю або частково за бюджетні кошти.

Окрім того, обумовлюється, що ліки вітчизняного виробництва, гуртово-відпускна ціна яких менш як 12 гривень, державному регулюванню не підлягають (крім тих, які купуються за державні кошти). Отже, залишаються неврегульованими питання щодо встановлення регулювання цін на ліки, які не входять до національного переліку. Сюди можна віднести і так звані дешеві ліки (до 12 гривень). Торговельна надбавка на них «зашкалює». Крім того, відсутність уніфікованої форми товарно-транспортної накладної як документа первинного бухгалтерського обліку та відповідальності за внесення до неї явно неправдивої інформації щодо розміру ціни виробника або вартості імпортованого товару, дає змогу суб'єктам господарювання відверто маніпулювати ціною.

Хотілося б звернути особливу увагу на кількість посередницьких структур у проходженні лікарського засобу від виробника до кінцевого споживача. Навіть у разі виробництва ліків у Києві до роздрібної мережі міста вони потрапляють через десятки посередників. Чи виграє в цій схемі споживач? Жодним чином. Такий підхід до життєво необхідної для людини сфери унеможливлює повноцінне забезпечення права на медичну та фармацевтичну допомогу, закріплені конституційно.

Що стосується імпортних лікарських засобів, то, враховуючи імпортозалежність фармацевтичної галузі, необхідно запровадити державну реєстрацію граничних гуртово-відпускних цін виробників та імпортерів.

Питання «ланцюгової реакції» у формуванні цін на імпортні лікарські засоби і вироби медичного призначення також є відкритим і сприяє спекулятивним махінаціям суб'єктів господарювання. Зменшення кількості посередницьких структур сприятиме доступності ліків та зменшенню рівня цін у тисячі разів.

Наведу кілька прикладів з практики Держінспекції цін в м. Києві **(див. схему).**

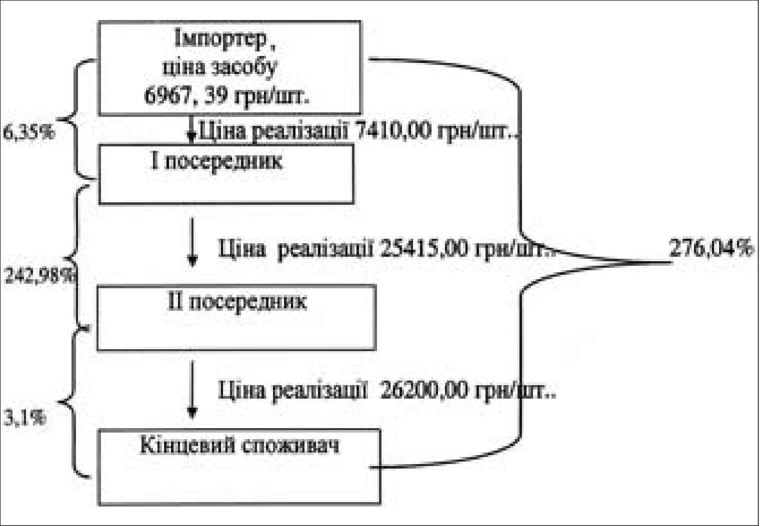
Ця схема — шлях імпортного засобу, який було придбано кінцевим споживачем за бюджетні кошти. Граничний розмір установленої торговельної надбавки на такі засоби — 10 відсотків до оптово-відпускної ціни. Завищення торговельної надбавки становить понад 266 відсотків, або 18 535,87 грн./шт.!

Якщо взяти до уваги, що засоби купують не в одиничній кількості, а, як у цьому разі, в кількості 55 штук, то сума необгрунтовано отриманої виручки, яку одержали посередники, кожен на своєму етапі, становить 1 019 472,85 гривні.

В іншому разі сума завищення вартості одиниці засобу становила від 12 913,68 до 32 000,62 гривні. У загальній кількості реалізації виробу медичного призначення (132 штуки) загальна сума необгрунтовано отриманої виручки становила 1 883 704, 98 гривні.

Такі схеми — характерна риса сьогоднішнього фармацевтичного ринку. До цього призводить Інше питання: кому вигідні такі схеми? Вочевидь, не кінцевому споживачеві, яким є населення.

Висновки робіть самі. Чи потрібне нам втручання держави в механізми формування цін на лікарські засоби і вироби медичного призначення, чи залишити справу на поталу суб'єктів господарювання? На глибоке переконання Держінспекції цін в м. Києві, запровадження нового ефективного державного регулювання фармацевтичного ринку з урахуванням економічних реалій, яке комплексно вирішувало б питання, якою повинна бути обгрунтована ціна лікарського засобу, — це єдиний інструмент, здатний вирішити проблему забезпечення населення доступними лікарськими засобами та зменшити соціальне напруження.

відсутність в накладних рівня гуртово-відпускних цін. Державна реєстрація рівня гуртово-відпускних цін імпортних засобів унеможливила б необгрунтоване завищення цін на лікарські засоби, а в частині бюджетних закупівель — підвищила б ефективність використання бюджетних коштів та повноцінну реалізацію бюджетних цільових програм.

Максим ГЛУЩЕНКО,
начальник Державної інспекції з контролю за цінами в м. Києві.

Удару в щелепу може завдавати не зубний біль, а серцевий

Перше місце серед причин смертності в Україні посідають серцево-судинні захворювання. Атеросклероз — хвороба, яка вражає великі судини (здебільшого артерії) організму людини, найчастіше призводить до інфарктів й інсультів. Про профілактику, симптоми та лікування недуги ми розмовляємо із керівником центру інтервенційної кардіології клінічної лікарні «Феофанія» Дмитром Демидюком (на знімку).

— Кого найчастіше атакує атеросклероз? І як його розпізнати?

— Хвороба зазвичай розвивається після 50 років. Але останнім часом вона помолодшала років на десять. І вже в 40-річних пацієнтів ми спостерігаємо ураження судин головного мозку, коронарних судин серця, периферичних судин — нирок, кінцівок.

Ризик занедужати на атеросклероз вищий у тих, хто страждає на гіпертонію, цукровий діабет, має підвищений зміст холестерину в крові, веде малорухомий спосіб життя. Не слід скидати з рахунків і спадковий фактор. Чим більше ми вживаємо тваринних жирів, тим більше даємо шансів на розвиток атеросклерозу. А от у вегетаріанців шансів занедужати менше.

Сьогодні атеросклероз добре діагностують в усьому світі. Вимірювання артеріального тиску, аналіз крові на холестерин дозволять уже на початковому етапі визначити розвиток хвороби. Запущена недуга може привести до ішемічної хвороби серця (ІХС). Це хронічне захворювання, обумовлене недостатністю кровопостачання серцевого м'яза.

— Які симптоми цієї недуги?

— Ішемія серця або кисневе голодування розвивається за невідповідності потреб серцевого м'яза в кисні з можливостями його доставки по змінених судинах серця — коронарним артеріям.

Потреба серця в кисні збільшується при фізичних навантаженнях, а доставка кисню не відповідає цій потребі через погану прохідність (звуження) судин. Тому першим симптомом захворювання може бути біль, який пече або давить за грудиною під час фізичних навантажень. Із припиненням фізичної праці біль минає. Цей симптом називається стенокардія. Крім того, біль може поширюватися на ліву, рідше — праву руку, віддаватися у шиї, між лопатками, в животі і навіть у щелепі. Іноді при задньому інфаркті міокарда болить живіт. Тому що задня права коронарна артерія, що постачає кров у задню стінку серця, лежить на діафрагмі. Біль може супроводжуватися нудотою, блювотою. Часто таких пацієнтів спершу відвозять у гастроентерологічні відділення. Але проста кардіограма у таких випадках допомагає поставити правильний діагноз.

— Як розвивається інфаркт міокарда?

— Як правило, інфаркти — ускладнення ішемічної хвороби серця (ІХС). Атеросклеротична бляшка, що перекриває просвіт судин, має капсулу, схильну до розриву. Цей розрив можуть спровокувати підвищений тиск, фізичні навантаження. Будь-яке ушкодження судини активує тромбоцити, а вони приклеюються до ураженої поверхні, утворюючи тромб. Він блокує судину, перекриваючи шлях крові до серцевого м'яза. Виникає некроз м'яза. Це й називається інфаркт міокарда.

— Чи можна діагностувати ішемічну хворобу серця?

— Сьогодні золотим стандартом діагностики ІХС є коронаровентрикулографія. Процедура триває 5—10 хвилин. Пунктирується стегнова артерія й спеціальним катетером уводиться контрастна речовина в судини й порожнини шлуночка серця. Так визначають прохідність судин і можливі їхні ушкодження. А потім ставлять діагноз і призначають лікування.

— Якщо судини «несправні», які існують методи, щоб їх «відремонтувати»?

— У такому випадку необхідно хірургічне втручання. Лікування полягає в стентуванні або шунтуванні уражених артерій. При шунтуванні (у перекладі — обхідний шлях) у пацієнта беруть його вену, й по ній в обхід заблокованої ділянки судини кров надходить у ті відділи судинного русла, що живлять серцевий м'яз. Або використовують внутрішню грудну артерію мамарію (мамарнокоронарне шунтування). Її вшивають за місцем звуження ушкодженої судини.

При стентуванні вводиться спеціальний стент (внутрісудинний каркас), який встановлюють у звужену ділянку судини. Дану ділянку він «розширює», дозволяючи крові безперешкодно рухатися по судині до м'яза серця (відновлюється власний просвіт судини).

Стенти мають ще й лікувальну функцію. Їхня поверхня вкрита полімером, насиченим ліками. При приляганні стента до стінки судини через мікропори полімеру ліки потрапляють у стінку судини й діють ще протягом трьох тижнів: знімають запалення й блокують процеси повторного звуження.

— Як впливає така операція на подальшу якість життя пацієнта?

— Після стентування хворі, що перенесли інфаркт, швидше відновлюються, швидше триває процес загоєння міокарда. Стентування роблять, щоб зменшити фактор ризику прогресування атеросклерозу. Після нього люди можуть виконувати фізичні навантаження, займатися спортом...

— Скільки коштує таке хірургічне втручання?

— Вартість операції обумовлена вартістю інструмента. А використовуємо ми тільки матеріали закордонних виробників. При цьому в Україні подібні операції в три рази дешевші, ніж в Америці чи Європі.

Щоб зробити подібні операції доступними всім, кому вони необхідні, потрібна національна програма з інфаркту міокарда. Ця недуга забирає найбільше життів. А професійна своєчасна допомога таким хворим продовжує їм життя й позитивно впливає на його якість.

Ольга ВАУЛІНА.

Відкрити денний стаціонар допомогли спонсори

Оновлене приміщення денного стаціонару на 40 ліжок відкрито у Тернопільській міській клінічній лікарні швидкої допомоги №1. Хворі тут можуть пройти всі процедури, побути кілька годин під наглядом лікаря у чистих і світлих палатах, а ночувати вдома. Денний стаціонар практично нічого не коштував міському бюджету. Відремонтували його переважно за гроші спонсорів, функціональні ліжка за сприяння ЮНЕСКО надійшли із Франції, а благодійна організація «Українська родина» передала інвалідні візки та милиці. Зважаючи на те, що в області кількість ліжко-місць на 10 тисяч населення становить 89,3, а це значно перевищує середні показники у державі, місцева медицина тримає курс на зміцнення швидкої та невідкладної допомоги, а також денних стаціонарів.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Віряни допомагають онкохворим дітям

У кожному сумському храмі на час Великого посту встановлені спеціальні скриньки для благодійних пожертвувань. Так у Сумах розпочалася акція «До світлого дня — світлі вчинки». Мета акції — зібрати кошти для допомоги дітям, які страждають на онкологічні захворювання. На Великдень зібрані пожертви передадуть на потреби онкохворих дітей Сумщини.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

Перед тим як взяти кров, її... попсують

РЕПОРТЕР

Пацієнтам столичної поліклініки Дарницького району, що на вулиці Вербицького, кожного ранку пропонують розв'язати задачу з кількома невідомими. Приміром, якщо лабораторія починає працювати о 7.30, з якою швидкістю лаборанти повинні обслуговувати пацієнтів, щоб мати можливість з 9.30 брати кров лише за гроші?

Щоб отримати відповідь на це запитання, треба бути не математиком, а місцевим мешканцем, якому не пощастило захворіти або... завагітніти. Саме так, оскільки черга до лабораторії (яка своїми розмірами викликає не надто ностальгійні спогади про Радянський Союз) на третину складається з вагітних, яким доводиться здавати кров щонайменше раз на місяць, пенсіонерів, які з огляду на їх поважний вік є частими відвідувачами поліклініки, і бідолах, яким з різних причин довелося звернутися по допомогу медиків.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

А чи не піти вам... до бухгалтерії!

Отже, день перший. Важкий, бо понеділок. І якщо театр починається з гардероба, то у поліклініці з гардероба починається черга. У перший день проведення експерименту стаю в неї о 8.00, тобто через півгодини після відкриття лабораторії і за півтори до закриття. Черга не рухається. Тобто не рухається взагалі. Народ нервово розпитує, чи вже розпочато прийом і скільки працює лаборанток, намагаючись підрахувати свої шанси на перемогу. Це ті, що новачки. Власне, як стає зрозуміло пізніше, в кінці черги саме новачки.

Приблизно о 9.00 голос нізвідки повідомляє, що лабораторія працюватиме точно до 9.30. Потім аналіз крові братимуть лише на платній основі: загальний — 21 грн., на цукор — 18. Усі бажаючі можуть отримати платіжки, піти в бухгалтерію на 5 поверсі і знову зайняти чергу, щоб отримати цю «послугу» вже за гроші.

Після оголошення черга зупиняється остаточно. Десь у хвості люди переконують вагітну жінку здати кров без черги, мовляв на дверях лабораторії є оголошення, що вона має такий «привілей». Жінка відмовляється: «Минулого разу мене ледве не побили. Краще я завтра прийду».

Але насправді люди у нас незлі. Особливо ті, що опиняються в кінці черги. Адже ніщо так не об'єднує, як спільна невдача. І ніщо так не роз'єднує, як шанс заскочити в омріяні двері, особливо після двох годин очікування. Проте крики, сварки і скарги під кабінетом тривають недовго, хвилин з 10. Ті, що поспішають на роботу, дістають гаманці. Пенсіонери, випустивши пару, повертаються додому. Слід зауважити, що платна черга рухається досить жваво. І вже за 15 хвилин під дверима лабораторії не залишається жодного пацієнта.

Денний стаціонар, не займайте чергу!

День другий. Вівторок. Цього разу займаю чергу о 7.35, тобто через п'ять хвилин після початку прийому, але люди кажуть, що лабораторія почала працювати із запізненням. Вівторкова черга відрізняється від понеділкової: сьогодні тут переважно люди, які поспішають на роботу. Народ із заздрістю проводить очима «щасливчиків», на чиїх направленнях написано «терміново». Час від часу долинають розмови по мобільному: «Трохи затримаюся. Застряг у поліклініці». Або: «Починайте без мене. Скоро підскочу». Частіше лунає і голос нізвідки: «Амбулаторії номер Х та Y. У вас брати кров не будемо. До ваших амбулаторій поїхала лаборантка. Не встигнете? А вона що, даремно поїхала?», «Денний стаціонар, не займайте чергу! Вас ми не обслуговуємо! Висока температура? А навіщо ви прийшли з високою температурою і всіх тут заражаєте? Викликайте лаборанта додому! Я не знаю, скільки це коштує». «Люди, понеділок і вівторок — важкі дні! Приходьте в четвер та п'ятницю: черга буде меншою!»

«Неправда, — каже мені «сусідка». — Минулого четверга я вже тут була. Прийшла на 8.30, але до лабораторії не потрапила. Цього разу, щоб прийти на початок прийому, завезла дитину ночувати до мами. І знову не встигаю. То коли сюди приходити? О шостій?» Здавати кров на платній основі не хоче. «Якщо я плачу гроші за послугу, то не для того, щоб дві години вистояти в черзі. Потім — до бухгалтерії, потім — знову до лабораторії». Після кількох телефонних дзвінків до різних приватних лабораторій ми з'ясували, що найдешевший загальний аналіз крові — 45 грн.

...Після попереджувальних оголошень, які лунають щодесять хвилин, черга стає трохи меншою. На жаль, не тому, що пожвавлюється темп, з яким працюють лаборантки. І о 9.30 між мною та заповітними дверима знову залишається душ із двадцять. Молодий чоловік вимагає книгу скарг. Його пропускають до госпрозрахункового кабінету, але не для того, щоб дати книгу скарг, а щоб показати на стіні прейскурант платних послуг і відповідні документи, які їх узаконюють. На закиди чоловіка, що лаборанти зумисне повільно обслуговують «безплатну чергу», відповідають, що забір крові передбачає низку маніпуляцій. Тому черга й рухається саме так, як рухається.

Кому дорожче?

Розумію, що продовжуючи експеримент, можу швидко опинитися на лікарняному, який, до речі, в нашій державі з 1 січня оплачують за якимись складними правилами. Народ у черзі і кашляє, і шморгає. Хоча де ж йому кашляти, як не в поліклініці? Тож, щоб зберегти здоров'я і час, в наступні дні приходжу одразу на 9.30. Переконуюся: в четвер та п'ятницю черги такі самі, як і в понеділок. І люди в хвості так само радяться, о котрій прийти наступного тижня, щоб все-таки здати такий «недоступний» загальний аналіз крові. «Нам ще щастить, — каже одна жіночка. — Моя знайома скаржиться, що в її районній поліклініці вже давно не роблять і половини аналізів, бо реактивів бракує. А ще погрожують взагалі закрити лабораторію, бо надто дорого її утримувати».

А тим часом Міністерство охорони здоров'я обіцяє посилити роль дільничних лікарів у ранній діагностиці хронічних, інфекційних та онкологічних захворювань. І залишається відкритим головне запитання: як це можна зробити, якщо навіть такий елементарний аналіз став для мешканців столиці майже недоступним?

Наталя ОНИЩУК.

ДО 66-РІЧЧЯ ПЕРЕМОГИ

Кавалер орденів Слави

Сімферополець, повний кавалер ордена Слави, генерал-майор у відставці Іван Павлович Клименко пройшов славний фронтовий шлях — із серпня 1942 року до дня Великої Перемоги.

Сімнадцятилітнім хлопцем зустрів страшну звістку про початок війни й добровільно пішов на фронт. Після закінчення Завитинської навчальної артшколи червоноармієць Клименко був навідником гармати 773-го артполку 317-ї стрілецької дивізії Ленінградського фронту. Під час кровопролитних боїв був важко поранений. Після госпіталю сержант Іван Клименко знову в строю. Потрапляє на курси повітряних стрільців. З вересня 1943 року по травень 1945-го Іван Павлович бере участь у боях флагманським повітряним стрільцем штурмового авіаційного Вітебського полку 1-ї Повітряної Армії. До грудня 1944 року сержант Клименко зробив 30 бойових вильотів, придушив зенітно-артилерійську батарею, дві кулеметні точки, знищив три автомобілі, велику кількість гітлерівців. 9 жовтня в груповому вильоті в район міста Юрбаркас (Литва) на штурм відступаючого ворога відбив атаку чотирьох винищувачів. Наказом від 26 грудня 1944 року сержант Іван Клименко нагороджений орденом Слави 3-го ступеня (№195036).

14 січня 1945 року в бою поблизу Грюнхауса (на схід від Гумбіннена — нині місто Гусєв Калінінградської області) придушив три зенітні гармати, кулемет, підпалив п'ять автомашин, знищив понад 10 німецьких солдатів. 22 лютого 1945 року старшина Клименко нагороджений орденом Слави 2-го ступеня (№4434).

18 березня 1945 року в повітряному бою в районі Волліттнікк (східніше міста Хайлігенбайль — нині Мамоново Калінінградської області) з кулемета збив винищувач ворога.

До травня 1945 року старшина Клименко в складі екіпажу зробив уже 110 бойових вильотів на розвідку, штурм і бомбардування військ та комунікацій ворога. Збив сам два винищувачі й у групових боях — 14 ворожих літаків.

15 травня 1946 року за мужність, відвагу й героїзм, виявлені в боях на заключному етапі війни, старшина Клименко нагороджений орденом Слави 1-го ступеня (№ 169) і став повним кавалером ордена Слави.

Після війни передає багатий бойовий досвід молодим командирам. З 1968-го по 1970 рік підполковник Іван Клименко — заступник начальника політвідділу Кримського обласного військового комісаріату.

Після армії Іван Павлович ще довго працював у частинах Сімферопольського гарнізону, входив до військово-наукового товариства при гарнізонному Будинку офіцерів, та й тепер проводить велику роботу з військово-патріотичного виховання молоді Криму. Указом Президента України від 5 травня 2008 року полковникові у відставці І. Клименку присвоєно військове звання «генерал-майор».

Нещодавно Іван Павлович відсвяткував свій 86-й день народження. Він, як завжди, життєрадісний, сповнений сил та енергії.

Георгій ВЕРВЕС.

РЕАЛІЇ

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ

Не хочуть бути нелегалами на рідній землі

Працівники одного з підприємств Тернополя звернулися до податкових органів, щоб захистити свої права. У колективному зверненні вони зазначили: посадові особи підприємства порушують податкове, пенсійне, трудове законодавство.

Під час перевірки з'ясувалося, що дані, наведені працівниками, істотно відрізняються від зафіксованих у відомостях з нарахування зарплати. 48 працівникам виплачено 70 тисяч гривень у «конвертах». Місцевий бюджет втратив майже 11 тисяч гривень податку на доходи з фізичних осіб. З початку року податкова служба області виявила більше тисячі найманих осіб, які працювали без оформлення трудових відносин. Їм виплачено у «конвертах» майже 200 тисяч гривень зарплати.

За деякими даними, на Тернопільщині у «тіні» працює понад 100 тисяч осіб — приблизно половина зайнятих у народному господарстві. Дехто називає ще більшу цифру — 70 відсотків. Зважаючи на те, що більшість великих підприємств щезли з економічної карти області, а натомість з'явилися невеликі приватні фірми, які здебільшого використовують нелегальну працю, цифри близькі до реальності. Найбільше нелегалів у сфері послуг, на будовах, автозаправних станціях і майстернях, на транспорті, у готельному і ресторанному бізнесі, торгівлі, сільському господарстві, посередницьких структурах. Те, що виявляють податківці, — крапля в морі. Однак позитивний момент у тому, що вже й самі працівники, яких донедавна влаштовувала зарплата у «конвертах», вимагають чесних трудових стосунків. Судячи з усього, ці тенденції наростатимуть, адже у проектах нового пенсійного законодавства зростає роль трудового стажу, тож люди не захочуть працювати на таких умовах. Вони позбавлені також багатьох інших соціальних пільг. Область теж зазнає збитків. Від ненадходження платежів — не менше 50 мільйонів гривень щомісяця. Чи не тому у тернопільчан найнижчий середній рівень офіційної зарплати?

На думку консультанта обласного центру зайнятості Бориса Довжука, назріла потреба розробити національну програму детінізації економіки, якою треба передбачити не лише роз'яснювальну роботу, а й фінансові санкції щодо роботодавців, які використовують нелегальну робочу силу.

— Можливо, — каже Борис Семенович, — варто предметно вивчити досвід Португалії, накопичений нею в процесі легалізації трудових мігрантів.

☞ **Пропозиція**

«Тінь» можна звести до мінімуму лише тоді, коли використання нелегальної робочої сили стане економічно невигідним, і суспільство це усвідомить. На законодавчому рівні треба посилити відповідальність роботодавця за використання не оформлених належним чином працівників. У разі виявлення повторного порушення норм трудового права — передбачити кримінальну відповідальність.

Наразі у «тінь» сховані мільярдні прибутки. Витягнути їх на «світло» не під силу лише владі та податківцям. Треба виробити нетерпимість до цього явища у суспільстві. Судячи з того, що люди не хочуть далі миритися з принизливим становищем нелегала, не все так безнадійно.

Ще не всі готові відстоювати свої права, люди бояться втратити роботу. Однак невдоволення зарплатами у «конвертах» наростає. Звичайно, боротися самому з таким явищем непросто, а якщо об'єднатися, як це зробили вищезгадані працівники, то можна і роботу зберегти, і себе захистити. Однак нині покарання за «тінь» на рівні адміністративних штрафів можна вважати символічним. Важливо, що це усвідомлюють і вгорі. Законопроектом щодо легалізації робочих місць та виплати зарплати передбачено серйозні штрафи і навіть позбавлення волі.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 67 (5067)
СЕРЕДА, 13 КВІТНЯ 2011

Командир має бути професіоналом, патріотом і порядною людиною

Завтра Національний університет оборони України відзначатиме 19-ту річницю від дня заснування. Цей навчальний заклад уже давно й по праву заслужив статус головної кузні вищих військових кадрів нашої країни. З його стін вийшло чимало відомих стратегів і тактиків. Нинішнє керівництво Міністерства оборони і Генерального штабу ЗС України свого часу також були слухачами тоді ще Академії збройних Сил України. Сьогодні змінилася назва військового вишу, значно відкореговані навчальні плани, проте основне призначення університету залишається незмінним. Про це «Голосу України» розповідає начальник Національного університету оборони України генерал-лейтенант Василь ТЕЛЕЛИМ **(на знімку).**

— Василю Максимовичу, за якими принципами очолюваний вами заклад готує вищі військові кадри для нашої армії?

— Принципів багато. Всі вони відомі. Однак серед них я б виділив три основні. Це професіоналізм, патріотизм і порядність. Поясню. Професіоналізм — це, за великим рахунком, основна складова військової служби. Те, заради чого народ утримує свою армію, яка здатна його захистити. Аматорські збройні сили нікому не потрібні.

Я поділяю думку начальника Генерального штабу генерал-полковника Григорія Педченка стосовно того, що контрактна армія, про створення якої зараз так багато говорять, — це далеко ще не професійна армія. Професіоналізм вимірюється певним рівнем знань, навичок та вмінь. Професійна армія — це насамперед військові-професіонали, які там служать. Тому, вважаю, що не треба плутати поняття «контрактник» і «професіонал». Хіба офіцер, який своє життя присвятив службі, — дилетант? Той, хто підписує контракт із армією, дійсно має бути професіоналом. Проте, на жаль, сьогодні це не завжди так. Тож не варто поки що ототожнювати контрактні збройні сили із професійними.

Другий принцип підготовки вищих військових кадрів — патріотизм. Переконаний, що професійний захисник Вітчизни має бути патріотом. Це — аксіома. І такого військового можна підготувати лише в Україні.

І по-третє. Мені важко уявити справжнього офіцера непорядною людиною. У військових у XIX столітті було таке гасло: серце — жінці, життя — Батьківщині, честь — нікому! Я хотів, щоб Кодекс честі поважали, й дотримувалися всі люди у погонах. Без цього не може бути справжнього армійського духу.

— Що має знати і вміти сучасний військовий командир?

— Багато чого. Це насамперед залежить від обраної професії, спеціалізації. Від рівня освіти, який він опановує. Проте всі офіцери мають уміти адекватно оцінювати обстановку, приймати самостійні рішення, нести відповідальність за підлеглих.

— Як на вашу думку, наскільки конкурентоздатні українські військові у порівнянні із військовими інших держав світу?

— Відповім на ваше питання, переказавши свою розмову із генералом Рейнхердом, відомою у Німеччині людиною. Він свого часу командував миротворчою місією у колишній Югославії. Отож пан генерал розповів, що коли він виїжджав кудись, де загрожувала небезпека, то брав у супровід українських миротворців. Я запитав — чому так? Колега відповів: ваші хлопці завжди стріляють трішки скоріше за інших. Це висока оцінка професійної підготовки наших військових.

А про рівень вітчизняної військової освіти свідчить той факт, що наш досвід вивчають і переймають за кордоном. Нещодавно я був з візитом у британському Королівському коледжі оборонних наук. Там похвалилися, що вже другий рік проводять стратегічну воєнно-політичну гру, де вивчають роботу посадових осіб Ради національної безпеки. Її запозичили в нашому університеті, бо ми проводимо таку гру вже одинадцять років поспіль. Я запропонував британцям перейняти у нас ще й воєнно-економічну гру. До того ж ми проводимо і воєнно-історичні ігри на прикладах Іраку, Югославії, Афганістану. Така форма навчання дає нашим слухачам простір для самостійного мислення, вчить приймати рішення тощо. До речі, слухачами Національного університету оборони України нині є військові із США та Південної Кореї. Навчалися у нас представники КНР, Азербайджану, принц Шрі-Ланки.

— Відомо, що теорія без практики мертва. Як вони поєднуються у навчальних планах університету?

— На базі нашого закладу створено найпотужніший у Європі сучасний центр імітаційного моделювання. На ньому можна вчитися проводити гуманітарні, миротворчі, військові операції, моделювати дії при надзвичайних ситуаціях природного, техногенного характеру. Нещодавно, за дорученням міністра оборони України й начальника Генерального штабу Збройних Сил України — Головнокомандувача Збройних Сил України, ми провели двосторонні комп'ютерні навчання на базі нашого центру.

Маємо постійний зв'язок із військами. Слухачі університету приймають участь у заходах оперативної й бойової підготовки в Генштабі, видів Збройних Сил, оперативних командувань і штабів армійських корпусів тощо. Практичні заняття у військах навіть внесено у розклад занять наших слухачів.

На оперативно-тактичному рівні наші слухачі випускного курсу проходять практичне військове (флотське) стажування на тих посадах і місцях, куди вони призначатимуться після закінчення університету оборони.

Працюємо над створенням бази навчального центру університету у Дівичках (Київська обл.). Найближчим часом збільшимо обсяг польових занять, які проходитимуть на цій базі, принаймні удвічі. Там будуть відпрацьовуватися всі практичні завдання — як оборонний, так і наступальний бій бригади. Спочатку слухачі плануватимуть його на картах, потім, як кажуть, втілюватимуть у життя на реальній місцевості за участю військових підрозділів, при цьому самостійно управляючи боєм. Плануємо задіяти у таких заняттях підрозділи артилерії.

— Ви вже розповіли про освітню діяльність університету. А якими є наукові здобутки навчального закладу? І якими є перспективи на майбутнє?

— Досягнень у нас чимало. Їх можна поділити на два напрями: військові та «цивільні», тобто суспільні. Наші вчені беруть активну участь у розробці Воєнної доктрини України, Стратегій національної та воєнної безпеки, Концепції подальшого розвитку Збройних Сил України на період до 2016 року, інших законодавчих та нормативних актів у сфері оборони держави.

Що стосується «цивільних» розробок, і тут є чим пишатися. Наведу лише один приклад. Усім добре відома минулорічна екологічна катастрофа у Мексиканській затоці з виливом нафти та її згубні наслідки. Після неї увесь світ, найкращі винахідники довго шукали шляхи вирішення проблем ліквідації подібних аварій. І цей шлях було знайдено у Центрі високих технологій нашого університету. Один із співавторів розробки винаходу, доктор технічних наук, професор, лауреат Державної премії полковник Юрій Даник. Винахід було презентовано наприкінці минулого року у стінах Національної академії наук України. Розробкою зацікавилися у декількох країнах. Так, полковник Юрій Даник минулого тижня повернувся із Азербайджану, де розглядалася можливість реалізації цієї технології зусиллями двох країн.

Тож ми працюємо! А у перспективі — працюватимемо й надалі заради нашої держави, нашого народу.

Ольга ВАУЛІНА.

Фото прес-служби Національного університету оборони України.

У нас більше теорії, у них — практики

ВІЙСЬКОВА ОСВІТА

Молодший сержант Павло Крижановський — курсант Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного. Хлопець із багатодітної волинської сімї гордий, що здійснилася його заповітна мрія. Павло вже рік опановує майбутню військову спеціальність. Невдовзі його призначать командиром відділення з присвоєнням військового звання «молодший сержант». На рахунку курсанта вже п'ять стрибків із парашутом, один із яких виконав вночі. Кандидат у майстри спорту з веслування на каное нещодавно став членом академічної команди з офіцерського триборства.

Співвідношення практики та теорії: 60 до 40

Підготовка військових фахівців в Академії сухопутних військ поєднує кращі традиції радянської офіцерської школи з досвідом провідних країнах світу, сучасних збройних конфліктів та міжнародних миротворчих операцій. Співвідношення практичної та теоретичної складової виражається нині як 60 до 40. Більшість практичних занять відпрацьовуються на озброєнні та військовій техніці, під час польових виходів на полігон. До того ж курсанти проходять стажування у військах.

— Ми докорінно змінили систему підготовки курсантів і з тактико-спеціальних навчальних дисциплін, — розповідає начальник академії генерал-лейтенант Павло Ткачук. — При цьому збільшили час на практичне відпрацювання навчальних питань на основі комплексного тактичного завдання. А в підготовку фахівців командного та інженерного профілю впровадили низку командно-штабних ігор з використанням комп'ютерних систем імітаційного моделювання. Інтенсивнішим стало вивчення іноземної мови, чіткішою — система набуття курсантами лідерських якостей.

У Бундесвері починають зі «зразкового солдата»

Проте підготовка офіцерських кадрів для сухопутних військ у Європі суттєво відрізняється від нашої. Наприклад, першим кроком до офіцерського звання для німецького юнака є шестимісячна підготовка у рамках проекту «Зразковий солдат», яка діє в Бундесвері.

— Це щось на кштал нашої початкової військово-професійної підготовки курсанта, — розповідає перший заступник начальника Академії полковник Олександр Сивак, який очолював делегацію українських військових освітян під час відвідин Дрезденської офіцерської школи сухопутних військ Бундесверу. — Після цього на них чекає тримісячне навчання безпосередньо в офіцерській школі, де дають загальні поняття тактики застосування виду збройних сил в ланці до батальйону. Після успішного завершення курсу юнаків направляють у спеціальний підрозділ, на тримісячний мовний цикл вивчення англійської. І лише по тому скеровують на стажування у війська. Зрештою, перебуваючи у військових підрозділах, майбутні офіцери не займають конкретних посад, а безпосередньо вивчають озброєння та техніку сухопутних військ, організацію бойової підготовки, форми та методи навчання і виховання особового складу, удосконалюють власні знання з вогневої, тактичної інженерної підготовки. І лише після зарахування до університету Бундесверу впродовж чотирьох років курсанти опановують цивільний фах, який споріднений з їхньою майбутньою військовою спеціальністю. При цьому вони не вивчають жодних військових дисциплін, але обов'язково щорічно атестуються із вогневої та фізичної підготовки. По завершенні університетського навчання (звання «лейтенант» юнаки отримують на третьому курсі) їх знову на три місяці повертають у Дрезденську офіцерську школу. Де фактично іде освоєння курсу на основі практичних занять: групових вправ, тренувань на кштал наших командно-штабних навчань тощо.

Лише по закінченні офіцерської школи можна стверджувати, що юнак сформувався як офіцер. Для того, щоб відшліфувати знання та навички, в подальшому його скеровують на десять місяців в школу конкретного роду військ, по закінченні якої, власне, і розподіляється у війська. Але і там протягом двох — двох з половиною років іде навчання: молодому офіцеру щодня надається певний термін часу, який він використовує на свою особисту підготовку.

Фото Антона МИРОНОВИЧА.

Курсанти Академії сухопутних військ під час практичних і теоретичних занять.

Майбутніх офіцерів вчать... висловлювати власну думку

Німецькі лейтенанти спілкуються зі своїми наставниками з офіцерської школи завдяки автоматизованій інформаційній мережі Бундесверу в режимі он-лайн. Останні пояснювали своїм вихованцям, як організовувати вивчення тієї чи іншої теми, обговорювали конкретну ситуацію, що виникала під час проведення ними занять. До речі, заняття в офіцерській школі проходять більш розкуто та демократично, аніж у нас. Вітчизняні військові педагоги надають перевагу модульно-рейтинговій системі оцінки знань, яка, відверто кажучи, обмежує спілкування курсанта з викладачем, внаслідок чого у майбутнього офіцера просто втрачаються навички щодо висловлювання своєї думки, уміння вести бесіду тощо. Німецькі освітяни використовують практичні заняття у вигляді рольових ігор. Відтак для кожного їхнього курсанта створюються обставини, які вимагають висловлювань щодо конкретного рішення з тієї чи іншої ситуації командирської діяльності: від спілкування з підлеглими до доповіді старшому начальнику. Разом з тим будь-які контрольні заходи в офіцерській школі проходять лише у письмовій формі. У Бундесвері інше співвідношення практичних та теоретичних занять: відповідно 80 та 20 відсотків. У них більше акцентується увага на самостійне вивчення курсантами настанов, курсів підготовки, статутів, пояснення положень яких відбувається саме в ході практичних тренувань.

Ігор МАХНО.

Львів.

БАЛАНС АТ "АРТЕМ-БАНК" за I квартал 2011 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року
1	2	3	4
	АКТИВИ		
1	Грошові кошти та їх еквіваленти	53742	83124
2	Торгові цінні папери	0	
3	Інші фінансові активи, що обліковуються за справедливою вартістю з визначенням результату переоцінки у фінансових результатах	0	
4	Кошти в інших банках, у тому числі:	211687	233560
4.1	В іноземній валюті	190187	160979
5	Резерви під знецінення коштів в інших банках	(1530)	(813)
5.1	Резерви у відсотках до активу	1	0
6	Кредити та заборгованість клієнтів, у тому числі:	173321	183477
6.1	Кредити та заборгованість юридичних осіб, у тому числі:	114220	119316
6.1.1	В іноземній валюті	40315	66536
6.2	Кредити та заборгованість фізичних осіб, у тому числі:	59101	64162
6.2.1	В іноземній валюті	53616	58025
7	Резерви під знецінення кредитів	(16700)	(32876)
7.1	Резерви у відсотках до активу	10	18
8	Цінні папери в портфелі банку на продаж	58592	58592
9	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	(90)	(90)
9.1	Резерви у відсотках до активу	0	0
10	Цінні папери в портфелі банку до погашення		0
11	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку до погашення		0
11.1	Резерви у відсотках до активу		0
12	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії		0
13	Інвестиційна нерухомість	0	0
14	Дебіторська заборгованість щодо поточного податку на прибуток	0	0
15	Відстрочений податковий актив	0	0
16	Основні засоби та нематеріальні активи	25152	25244
17	Інші фінансові активи	75	12
18	Резерви під інші фінансові активи	(20)	(6)
18.1	Резерви у відсотках до активу	28	51
19	Інші активи	144	158
20	Резерви під інші активи	0	0
20.1	Резерви у відсотках до активу	0	0
21	Довгострокові активи, призначені для продажу, та активи групи вибуття	0	0
22	Резерви під зменшення корисності інвестицій в асоційовані й дочірні компанії, що утримуються з метою продажу	0	0
22.1	Резерви у відсотках до активу	0	0
23	Усього активів, у тому числі:	504373	550382
23.1	В іноземній валюті	299917	312676
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
24	Кошти банків, у тому числі:	101387	108527
24.1	В іноземній валюті	80117	88744
25	Кошти юридичних осіб, у тому числі:	68580	114694
25.1	В іноземній валюті	46035	46872
25.2	Кошти юридичних осіб на вимогу, у тому числі:	60170	73737
25.2.1	В іноземній валюті	42803	11094
26	Кошти фізичних осіб, у тому числі:	168394	152888
26.1	В іноземній валюті	104701	99157
26.2	Кошти фізичних осіб на вимогу, у тому числі:	9484	10730
26.2.1	В іноземній валюті	2083	2422
27	Боргові цінні папери, емітовані банком, у тому числі:	0	0
27.1	В іноземній валюті	0	0
28	Інші залучені кошти	33933	45254
29	Зобов'язання щодо поточного податку на прибуток	0	314
30	Відстрочені податкові зобов'язання	108	108
31	Резерви за зобов'язаннями	0	0
32	Інші фінансові зобов'язання	649	324
33	Інші зобов'язання	314	227
34	Субординований борг	38878	36319
35	Зобов'язання, що пов'язані з довгостроковими активами, призначеними для продажу, чи групами вибуття	0	0
36	Усього зобов'язань, у тому числі:	412243	458655
36.1	В іноземній валюті	303910	316571
37	Статутний капітал	86000	86000
38	Власні акції (частки, паї), що викуплені в акціонерів (учасників)	0	0
39	Емісійні різниці	0	0
40	Резерви, капіталізовані дивіденди та інші фонди банку	5232	5232
41	Резерви переоцінки необоротних активів, у тому числі:	0	0
41.1	Резерви переоцінки нерухомості	0	0
41.2	Резерви переоцінки нематеріальних активів	0	0
42	Резерви переоцінки цінних паперів	65	65
43	Резерви переоцінки за операціями хеджування	0	0
44	Прибуток/Збиток минулих років	430	0
45	Прибуток/Збиток поточного року	403	430
46	**Усього власного капіталу**	**92130**	**91727**
47	**Усього пасивів**	**504373**	**550382**

В.о. Голови Правління *Ю.М. Ковтун*
Головний бухгалтер *В.М.Луцький*

Примітка "Зобов'язання банку, які обліковуються на позабалансових рахунках" АТ "АРТЕМ-БАНК" за I квартал 2011 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року	Зміни після дати останньої річної звітності (+; -)
1	2	3	4	5
1	Гарантії, що надані	841	585	+256
2	Зобов'язання з кредитування, які надані банкам	0	0	0
3	Зобов'язання з кредитування, які надані клієнтам	4488	10992	-6504
4	Надана застава	168192	200439	-32247

В.о. Голови Правління *Ю.М. Ковтун*
Головний бухгалтер *В.М.Луцький*

Примітка "Рахунки довірчого управління" АТ "АРТЕМ-БАНК" за I квартал 2011 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року	Зміни після дати останньої річної звітності (+; -)
1	Готівкові кошти за операціями довірчого управління	0	0	0
2	Поточні рахунки банку - управителя з довірчого управління	11 641	10 626	+1 015
3	Дебіторська заборгованість за операціями довірчого управління	220 997	201 702	+19 295
4	Цінні папери в довірчому управлінні	0	0	0
5	Банківські метали в довірчому управлінні	0	0	0
6	Інші активи в довірчому управлінні	0	0	0
7	Витрати за операціями довірчого управління	0	0	0
8	Нараховані доходи за об'єктами довірчого управління	0	0	0
9	Усього за активними рахунками довірчого управління	232 638	212 328	+20 310
10	Фонди банківського управління	232 638	212 328	+20 310
11	Рахунки установників	0	0	0
12	Кредиторська заборгованість за операціями довірчого управління	0	0	0
13	Доходи від операцій довірчого управління	0	0	0
14	Усього за пасивними рахунками довірчого управління	232 638	212 328	+20 310

В.о. Голови Правління *Ю.М. Ковтун*
Головний бухгалтер *В.М.Луцький*

Фінансовий звіт АТ «АРТЕМ–БАНК» за I квартал 2011 року

Юридична адреса : 04050 м.Київ, вул.Артема, 103
Ліцензія НБУ № 203 від 17.12.2008р. АТ "АРТЕМ–БАНК"

Звіт про фінансові результати АТ "АРТЕМ-БАНК" за I квартал 2011 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату кварталу	
		Поточного року	Попереднього фінансового року
1	2	3	4
1	Чистий процентний дохід/(Чисті процентні витрати	2752	4201
1.1	Процентні доходи	11876	14416
1.2	Процентні витрати	(9124)	(10215)
2	Чистий комісійний дохід/(Чисті комісійні витрати)	1975	878
2.1	Комісійні доходи	2214	1624
2.2	Комісійні витрати	(239)	(746)
3	Результат від торгових операцій з цінними паперами в торговому портфелі банку	0	0
4	Результат від операцій з хеджування	0	0
5	Результат від переоцінки інших фінансових інструментів, які обліковуються за справедливою вартістю з визнанням результату переоцінки у фінансових результатах	0	0
6	Результат від торгівлі іноземною валютою	140	1248
7	Прибуток/(Збиток), який виникає під час первісного визначення фінансових активів за процентною ставкою, вищою або нижчою, ніж ринкова	0	0
8	Прибуток /(Збиток), який виникає під час первісного визначення фінансових зобов"язань за процентною ставкою , вищою або нижчою, ніж ринкова	0	0
9	Результат від переоцінки об"єктів інвестиційної нерухомості	0	0
10	Результат від переоцінки іноземної валюти	(33)	(226)
11	Резерви під заборгованість за кредитами	(1492)	(1171)
12	Знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	0	0
13	Результат від продажу цінних паперів у портфелі банку на продаж	0	(510)
14	Знецінення цінних паперів у портфелі банку до погашення	0	0
15	Резерви по зобов"язаннями	0	(2)
16	Інші операційні доходи	107	79
17	Доходи/(Витрати) від дострокового погашення заборгованості	0	0
18	Адміністративні та інші операційні витрати	(3046)	(2620)
19	Результат від участі в капіталі	0	0
19.1	Дохід від участі в капіталі	0	0
19.2	Витрати від участі в капіталі	0	0
20	Дохід/ (Збиток) від довгострокових активів, призначених для продажу	0	0
21	Прибуток/(Збиток) до оподаткування	403	1877
22	Витрати на податок на прибуток	0	0
23	Прибуток/(Збиток) після оподаткування	403	1877
24	Чистий прибуток/(Збиток) від продажу дострокових активів, призначених для продажу	0	0
25	Чистий прибуток /(збиток)	403	1877

В.о. Голови Правління *Ю.М. Ковтун*
Головний бухгалтер *В.М.Луцький*

Примітка "Окремі показники діяльності банку" АТ "АРТЕМ - БАНК" за I квартал 2011 року

Рядок	Найменування рядка	На звітну дату	Нормативні показники
1	2	3	4
1	Регулятивний капітал банку (тис.грн.)	131 739	120 000
2	Адекватність регулятивного капіталу (%)	29,41	не менше 10
3	Співвідношення регулятивного капіталу до сукупних активів (%)	25,21	не менше 9
4	Поточна ліквідність (%)	100,15	не менше 40
5	Максимальний розмір кредитного ризику на одного контрагента (%)	20,58	не більше 25
6	Великі кредитні ризики (%)	235,25	не має перевищувати 8-кратний розмір РК
7	Максимальний розмір кредитів, гарантій та поручительств, наданих одному інсайдеру (%)	0,06	не більше 5
8	Максимальний сукупний розмір кредитів, гарантій та поручительств, наданих інсайдерам (%)	0,08	не більше 30
9	Рентабельність активів (%)	0,32	х
10	Кредитні операції, що класифіковані як "стандартні" (тис. грн.)	225 127	Х
10.1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	1 123	Х
11	Кредитні операції, що класифіковані як "під контролем" (тис. грн.)	94 143	Х
11.1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	1 791	Х
12	Кредитні операції, що класифіковані як "субстандартні" (тис. грн.)	32 362	Х
12.1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	1 091	Х
13	Кредитні операції, що класифіковані як "сумнівні" (тис. грн.)	24 736	Х
13.1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	7 555	Х
14	Кредитні операції, що класифіковані як "безнадійні" (тис. грн.)	5 508	Х
14.1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	5 508	Х
15	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	0,02	Х
16	Сума сплачених дивідендів за 2009 рік на одну:	0	Х
16.1	Просту акцію	0	Х
16.2	Привілейовану акцію	0	Х
17	Перелік учасників (акціонерів) банку, які прямо та опосередковано володіють 10 % і більше відсотками статутного капіталу банку	ТОВ"Парадигма" Код країни-804 Пряма участь - 95,9186% Опосередкована участь-0%	Х

В.о. Голови Правління *Ю.М. Ковтун*
Головний бухгалтер *В.М.Луцький*

Відповідно до Постанови Господарського суду Чернігівської області (14000, м. Чернігів, проспект Миру, 20) від 24 березня 2011 р. у справі № 4/105б фізичну особу — підприємця Прокопенка Олександра Вікторовича (ідент. № 2301603858, м. Прилуки, Чернігівська область, вул. Ярмаркова, 14/1, кв. 92) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Авраменка Віктора Анатолійовича (14008, м. Чернігів, вул. Нахімова, 84, ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства АВ № 397292 від 14.10.2008 р.).

Заяви кредиторів приймаються Господарським судом Чернігівської області та ліквідатором до 24 травня 2011 року.

Київський районний суд м. Сімферополя викликає на 20 квітня 2011 року о 10-00 год. співвідповідача ТОВ «Карія Тур Юкрейн» за позовом Терещенко С. В., Терещенко С. С. до ПП Захарової І. Д. про захист прав споживачів, відшкодування матеріальної та моральної шкоди. Юридична адреса співвідповідача: м. Київ, бул. Л. Українки, 34, офіс 407.

Судове засідання відбудеться в приміщенні Київського районного суду м. Сімферополя, що розташоване за адресою: м. Сімферополь, вул. Воровського, 16, каб. 12 (суддя Тонколосюк О. В.).

Київський районний суд м. Сімферополя пропонує ТОВ «Карія Тур Юкрейн» надати письмові пояснення, заперечення та надати усі наявні у нього докази по справі. Згідно з ч. 4 ст. 169 ЦПК України у разі неявки співвідповідача в судове засідання на вказаний час чи неповідомлення про причини неявки справа розглядатиметься за його відсутності за наявними в матеріалах справи доказами.

У разі неявки в судове засідання, справа буде розглянута за його відсутності.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ВАТ "Костянтинівський металургійний завод", м. Костянтинівка, вул. Леніна, 172, повідомляють про проведення повторного конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи ВАТ "Костянтинівський металургійний завод", а саме - дебіторська заборгованість ВАТ "Костянтинівський металургійний завод" по балансовій вартості зі зниженням початкової ціни продажу на 30% - 5 828 610,38грн., гарантійний внесок - 528 861,04грн. З фіксованими умовами конкурсу можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДОД ВАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 23 календарних дні із дня публікації у газеті до 13.00 год. 06 травня 2011р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 16 травня 2011р., у ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області об 11.00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ВАТ "Костянтинівський металургійний завод". Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83.

Постановою господарського суду Миколаївської області (м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) . від 05.04.2011 р. по справі № 5016/390/2011(15/14) товариство з обмеженою відповідальністю «Контур» (55000, Миколаївська область, м. Южноукраїнськ, вул. Дружби народів, 23/60; р/р 26002101980 в МОД ПАТ «Райффайзен Банк Аваль», МФО 326182, ЄДРПОУ 22433082) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Фоменко Мілену Сергіївну (ліцензія серії АВ № 307544 від 15.06.2007 року, 54015, м. Миколаїв, вул. Бузький бульвар, 1, кв. 32).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) порушив справу № 28/42-б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Ес Пі Ес Україна» (01103, м. Київ, бул. Дружби Народів, 10), код 33597897. Розпорядником майна призначено Зоріну Олену Валентинівну, ліцензія АВ № 521544 від 23.06.2010 р. Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення на адресу: 03142, м. Київ, вул. Василя Стуса, 28, кв. 253.

Постановою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 29.03.2011 року № 5/ 204 Б визнано банкрутом Приватне підприємство «Маяк-Сервіс», ЄДРПОУ 24322949, розташоване за адресою: 83055, м. Донецьк, вул. Університетська, б. 20 та відкрито ліквідаційну процедуру.

Статутні документи, печатки та штампи підприємства-банкрута вважати недійсними.

Ліквідатором по справі призначено арбітражного керуючого Карпенко Андрія Анатолійовича (ліцензія серії АВ № 307267, ІНН 2779408877, адреса: Донецька область, м. Селидове, вул. Дубініна, буд. 6). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Чернігівської області (14000, м. Чернігів, пр-т Миру, 20) від 05.04.2011 року порушено провадження у справі № 4/108б про банкрутство Закритого акціонерного товариства «Маслозавод «Прилуки» (вул. Дружби народів, 36, м. Прилуки, Чернігівська обл., 17500, код ЄДРПОУ 30713561, р/р 26007301716338 в філії відділення ПІБ м. Прилуки, МФО 353423).

Розпорядником майна боржника призначений арбітражний керуючий Стук Ірина Михайлівна, ліцензія Держдепартаменту з питань банкрутства серії АГ № 594782 від 30.03.2011 року, (провул. Нахімова, 50, м. Чернігів, 14008, тел./факс 0462 64-77-61).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 29.03.2011 р. по справі № 27/49б товариство з обмеженою відповідальністю «УПРАГРОПРОМ» (код за ЄДРПОУ32698865, 86123, Донецька область, м. Макіївка, вул. Териконна, б. 1, п/р 26008000100857 в ПАТ «Банк Камбіо», МФО 394523) визнано банкрутом, введена ліквідаційна процедура та ліквідатором призначений арбітражний керуючий Голобородько Сергій Олександрович (ліцензія серія АВ № 081164 від 27.07.2006 р., 83015, м. Донецьк, бул. Шкільний, б. 16, кв. 139, тел.: (062) 335-68-36).

Заяви з кредиторськими вимогами до боржника приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 31.03.2011 р. по справі № 45/126 товариство з обмеженою відповідальністю «Донпромлив завод» (код за ЄДРПОУ 32902796, 83058, м. Донецьк, вул. Кучумова, 2, п/р 26007228623 в ПАТ Райффайзен Банк Аваль, МФО 380805) визнано банкрутом, введена ліквідаційна процедура та ліквідатором призначений арбітражний керуючий Голобородько Сергій Олександрович (ліцензія серія АВ № 081164 від 27.07.2006 р., 83015, м. Донецьк, бул. Шкільний, б. 16, кв. 139, тел.: (062) 335-68-36).

Заяви з кредиторськими вимогами до боржника приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Ухвалою Господарського суду Чернігівської області (14000, м. Чернігів, пр-т Миру, 20) від 15 березня 2011 року поновлено провадження у справі № 4/124/10б про банкрутство Дочірнього підприємства «Завод радіоапаратури перетворювачів і датчиків» відкритого акціонерного товариства «Чернігівський завод радіоприладів» (код ЄДРПОУ 24835531, 14030, м. Чернігів, вул. Одинцова, 25) на стадії розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Ушача Юрія Володимировича (ліцензія АВ № 081167 від 27.07.06 р.)

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Ухвалою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 21.03.2011 року № 27/ 53 Б порушено провадження по справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «ЕКОТЕХ-ПРОМСЕРВІС», ЄДРПОУ 35151477, розташоване за адресою: 83096, м. Донецьк, вул. Куйбишева, 109.

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Карпенко Андрія Анатолійовича (ліцензія серії АВ № 307267, ІНН 2779408877, адреса: Донецька область, м. Селидове, вул. Дубініна, буд. 6). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом м. Києва 28.02.2011 року прийнята постанова у справі № 44/464-б про визнання банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури відносно Приватного підприємства «Атол-М», юридична адреса: 03115, м Київ, пр-т Перемоги, б. 136, ідентифікаційний код 31481511. Ліквідатором ПП «Атол-М» призначено арбітражного керуючого Кугота Ігоря Петровича, тел. 098 475-67-76; 20700, м. Сміла, вул. Колгоспна, 12.

Постановою Господарського суду Одеської області від 28.03.2011 р. по справі № 1/17-858-2011 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру відносно Товариства з обмеженою відповідальністю «РОСТГРУП» (65009, м. Одеса, провул. Педагогічний, 3/2, кв. 12; код ЄДРПОУ 34444089). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ільєнок Людмилу Сергіївну (ліцензія серії АВ № 547796 від 05.10.2010 р.; Одеська обл., м. Іллічівськ, а/с 226, 68004).

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-б) 14.03.2011 р. по справі № 44/304-б винесена постанова про визнання Боржника: ТОВ «Кредо-Інвест» (01011, м. Київ, вул. Рибальська, 2, п/р 260080327900 в ПАТ «БРОК-БІЗНЕСБАНК» м. Києва, МФО 300249, ЄДРПОУ 33301525) банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури.

Ліквідатором банкрута призн. арбітр. керуючий Міхно Ігор Володимирович, ліц. АВ № 158253 від 16.10.2006 р., м. Київ, вул. Уманська, 35, т. 067-931-60-37.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 31.03.11 р. у справі № Б38/22-11 Приватне підприємство «Тір Трак» (адреса: Дніпропетровська область, м. Кривий Ріг, вул. Косигіна, буд. 1Б, прим. 2, код ЄДРПОУ 35466743, р/р 26006053110613 в КГРУ «Приватбанк» м. Києва, МФО 321842) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру у справі строком на 1 рік.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бакуліна Івана Сергійовича (ліцензія АВ № 547923 від 08.12.10 р., адреса для листування: 49027, м. Дніпропетровськ, а/с 1789).

ПОСИДЕНЬКИ

№ 67 (5067) СЕРЕДА, 13 КВІТНЯ 2011

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, часом дощ, сніг. Вітер північно-західний, південно-східний, 5—10 м/с, на заході й півдні, посилення до 15—22 м/с, у Карпатах, у Криму й Приазов'ї пориви до 25—30 м/с. Температура вночі 0—6 градусів тепла, на Лівобережжі й у Карпатах до 1° морозу, вдень 7—15 градусів тепла, у Карпатах 2—6°.

ЦЬОГО ДНЯ, 13 КВІТНЯ

1722. У Російській імперії засновано Малоросійську колегію для керування справами в Україні. **1771.** Народився Річард Тревітік, англійський інженер, винахідник першого у світі паровоза. **1814.** Німецький математик Карл Вітте одержав ступінь доктора філософії у віці 12 років. **1870.** У Нью-Йорку відкрито знаменитий Музей мистецтв "Метрополітен". **1923.** Відбулося урочисте відкриття стадіону Вемблі в Лондоні. **1928.** У Києві відбулася прем'єра фільму Олександра Довженка "Звенигора".

ВІДЛУННЯ ВІКІВ

Святиню звільнили з ув'язнення

Побувати на місці поховання гетьмана Івана Скоропадського довгий час могли хіба що в'язні Шосткинської виправної колонії № 66, що в Сумській області. Відтепер це зможуть зробити всі бажаючі. Нещодавно Держдепартамент України з виконання покарань урочисто передав у розпорядження Конотопсько-Глухівської єпархії культові будівлі Гамаліївського (Харлампіївського) монастиря, в яких планують відродити жіночий монастир, як і було за часів його заснування.

Довідка

Архітектурна спадщина України не має аналогів ансамблю Гамаліївського монастиря. Церкву священномученика Харлампія збудовано в 1702 році ще генеральним осавулом Антоном Гамалією. Вона стала початком Харлампіївського монастиря, спорудженого на цьому місці гетьманом Іваном Скоропадським та його дружиною у 1713 році. У 1920-х роках монастир закрили і він почав руйнуватися. З 1956 року Гамаліївський монастир оголошено пам'яткою архітектури республіканського значення. 1962 року Сумський облвиконком передав монастир Міністерству внутрішніх справ, яке переобладнало його під місця ув'язнення суворого режиму. Мешканці Гамаліївки неодноразово ставили питання про виселення «зони» з монастиря.

Нарешті тюремні мури відступили, відкривши дорогу до храму всім бажаючим. Зусиллями колонії відгороджено частину території, де розташована так звана тепла церква та сполучені з нею корпус келій та трапезна. Всі будівлі споруджено надзвичайно міцно (товщина монастирської стіни — близько 70 см). Саме в теплій церкві розташована усипальниця Скоропадських. За історичними даними, тут поховані сам гетьман, його дружина Анастасія, їх єдина донька Уляна Толстая та Петро Скоропадський — батько останнього гетьмана України Павла Скоропадського. В церкві донині збереглися три старовинні фрески, а також дві монастирські ікони, які повернули до церкви жителі Гамаліївки. Донедавна богослужіння, хрестини, і навіть вінчання тут проводились тільки для засуджених.

На жаль, шестиколонний Собор Різдва Богородиці, де сьогодні знаходиться ПТУ для засуджених, поки що залишається за мурами колонії. Собор зберіг свій первозданний вигляд, немає лише хрестів на куполах.

Без сумніву, історикам належить розгадати ще не одну таємницю Гамаліївського монастиря. А мешканці села вже цього Великодня збираються святити паски в звільненій церкві священномученика Харлампія.

Олена ГУЩА.

Сумська область.

Посиденьки провела Людмила ОПАНАСЕНКО (mila@golos.com.ua)

Мамина молитва

РОЗПОВІМ ІСТОРІЮ

Хочу розповісти свою історію, може, когось вона застереже від необачного вчинку.

Коли мої доньки підросли — старшій виповнилося 14 років, а молодшій — 7, я знову завагітніла. Мати третю дитину на той час мені видавалося зайвим клопотом, це було недоречним ще й тому, що минув лише рік, як я вийшла на роботу з декретної відпустки. І тому, попри докори совісті, знаючи, що беру гріх на душу, зважилась на аборт. Позбавлення від вагітності обернулося хворобою. Після лікування запалення вен залишився тромб, усунути який можна було лише хірургічним методом.

Мені сказали, що операція не надто складна: потрібно видалити частину враженої судини, а відрізані краї пришити. Знеболення було місцевим, тому я чула розмови лікарів. «Ну все, упустив, спробуй тепер упіймай її, це і клінічна смерть може бути, і все, що завгодно», — дорікав хірург асистенту, який не зміг утримати пінцетом живу пульсуючу вену, поки той пришивав відрізаний край.

З вікна операційної я бачила зелені ялинки за вікном і блакитне небо — частинку білого світу, з якого я зараз зникну назавжди. Від втрати крові ставало млосно, але розум шукав порятунку, у мене ж малі діти. І раптом згадався мамин голос, слова молитви, яку вона промовляла щовечора: «Господи, якщо захочеш забрати життя моє цієї ночі, то прости в ту мить гріхи мої»... Я встигла лише подумки попросити у Бога прощення за свої гріхи і, якщо це можливо, то не забирати моє життя, а дати шанс виправитися. Саме в ту мить лікарю вдалося впіймати упущену вену.

Наступного дня потрібно вже було потроху ходити. Шкандибаючи лікарняним коридором, я зустріла вчорашнього асистента. Привітавшись зі мною, він винувато опустив очі, та я лише вдячно усміхнулася йому. Те, що відбулося в операційній, докорінно змінило моє життя. Не можу сказати, що виправилася, бо відмовлятися від старих звичок дуже важко (як не попліткувати про владу та начальство, не позаздрити комусь по-білому тощо?), але я стараюся. Відчуття власної крихкості та скороминучості змінило ставлення до матеріальних цінностей — їх не візьмеш із собою у вічність. Те, що раніше видавалося проблемами, стало ситуаціями, які мають чомусь навчити. А найголовніше — зникло почуття тривоги і смутку, що турбували до того. І я тепер точно знаю, що Бог мене чує.

Галина ЛУЦЮК.

Рівне.

Колаж Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Врятована гітара

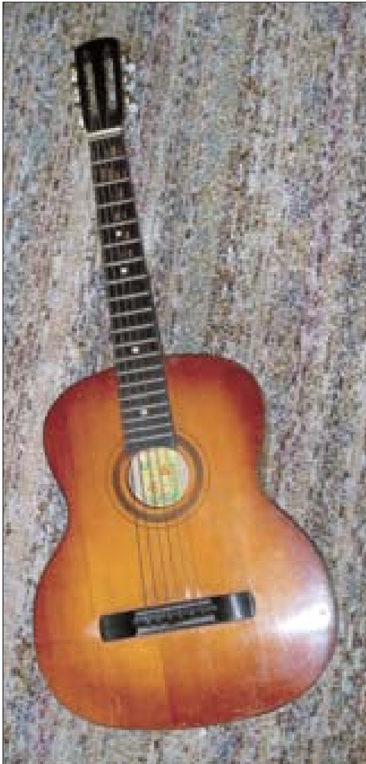
СМІТНИК І МУЗИКА

Якось мала нагоду доторкнутися до прекрасного: в Театрі опери та балету імені Т. Шевченка слухала концерт симфонічної музики, а за кілька днів у Будинку органної музики — виступ видатного органіста, народного артиста України Володимира Кошуби. У театрі дісталося місце в першому ряду, навпроти віолончелістів, я бачила на пюпітрах ноти і стежила за пальцями музикантів. А на вечорі органної музики слухала моє улюблене, чарівне «Адажіо» Альбіноні.

Наступного ранку, ще перебуваючи під впливом натхненних виступів відомих артистів, біля дому зустріла сусіда, який ніс на смітник гітару. «Невже хочете викинути?» — спитала, не вірячи своїм очам. «Можете забрати її собі», — байдуже відповів той і поставив гітару біля брудної урни.

Мій тато, котрий мав абсолютний музичний слух і грав на всіх струнних інструментах, нізащо не пробачив би мені, якби я залишила гинути на смітнику цю гітару, навіть не в ідеальному стані. Бідолаха з порваними струнами, з'ясувалося, колись була виготовлена на Чернігівській фабриці музичних інструментів.

Насамперед я поїхала до магазину музичних інструментів, щоб купити нові струни, клей. Вирішила, що все дуже просто: приклеїти, замінити — і готово. Але мого вміння не вистачило, щоб повернути інструмент до життя. Тоді я понесла гітару справжньому майстрові, адресу якого роздобула зовсім випадково.

Тепер у цієї гітари є дім, і вона віддячує нам чарівними мелодіями.

Двері відчинив чоловік, назвався Костянтином. Скуйовджене довге волосся, незрозуміла одежина, на яку він, вочевидь, зовсім не звертав уваги. Зате очі в нього розумні, а погляд — глибокий і уважний. Було зрозуміло, що головне для Костянтина — музика. В кімнаті — стелажі, що здіймалися від підлоги до стелі. На них висіли гітари: білі, чорні, коричневі, червоні, з одним або двома грифами, електричні й прості, схожі на мою...

Маестро оглянув мою знахідку і назвав просто символічну ціну. Хоча, як з'ясувалося пізніше, Костянтин має дружину і трьох маленьких доньок, а на життя заробляє, викладаючи у школі музику і спів.

За кілька днів я приїхала до Костянтина, щоб забрати з ремонту гітару. Вона була зовсім не схожа на ту, яку я підібрала біля смітника. Тепер це був справжній інструмент. Маестро взяв його до рук і... О, це диво, з-під його тонких, чутливих пальців полилися ніжні, сумні звуки «Адажіо» Альбіноні, а в мене з очей потекли сльози.

...Я була щаслива: за спиною, в чохлі, наче новенький, лежав урятований мною музичний інструмент. А ще я помітила, що люди у вагоні метро старалися не завдати шкоди інструментові, з повагою пропускали мене вперед, поступаючись місцем. Вони розуміли: я несу Музику.

Поліна СЕРЬОДКІНА.

Фото автора.

НЕВІДОМЕ ПРО ВІДОМЕ

Балкон замість радіо

У часи Австро-Угорщини, в дусі традицій середньовіччя, розроблених для міст Європи, з балкону міської Ратуші Чернівців працівники магістрату щоденно опівдні трьома мовами виголошували городянам останні новини про події у місті і світі.

Ця традиція збереглася у місті навіть з появою газет, які взяли на себе функцію інформування письменних буковинців, але ж залишалося і досить багато неписьменних городян, які із задоволенням слухали «живі новини».

Враховуючи багатомовність краю, від міських чиновників, включаючи поліцейських, при прийомі на роботу вимагалося знання принаймні трьох мов. Не володіючи ними, працевлаштуватися у Чернівцях на зламі XIX—XX століть було абсолютно неможливо.

З 12 листопада 2004 року у Чернівцях народилася новітня традиція: рівно опівдні на балкончик під годинником на Ратушній Вежі виходить трубач у народному строї і пословно, на всі чотири сторони світу сповіщає легендарною мелодією Степана Сабадаша: «Там, на тому боці, там живе Марічка...», заряджаючи городян енергією чарівної пісні.

Григорій ЗАСЛАВЕЦЬ.

Над номером працювали: Віталій ЖЕЖЕРА, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Олена СКРИПКА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2011 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 8,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 19

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

